

การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการใน
ชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

โดย

ทรงสิทธิ์ สอนรอด

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประจำปีงบประมาณ 2558

The English Potential Development of Entrepreneurs in
Lampaya Floating Market Community

by

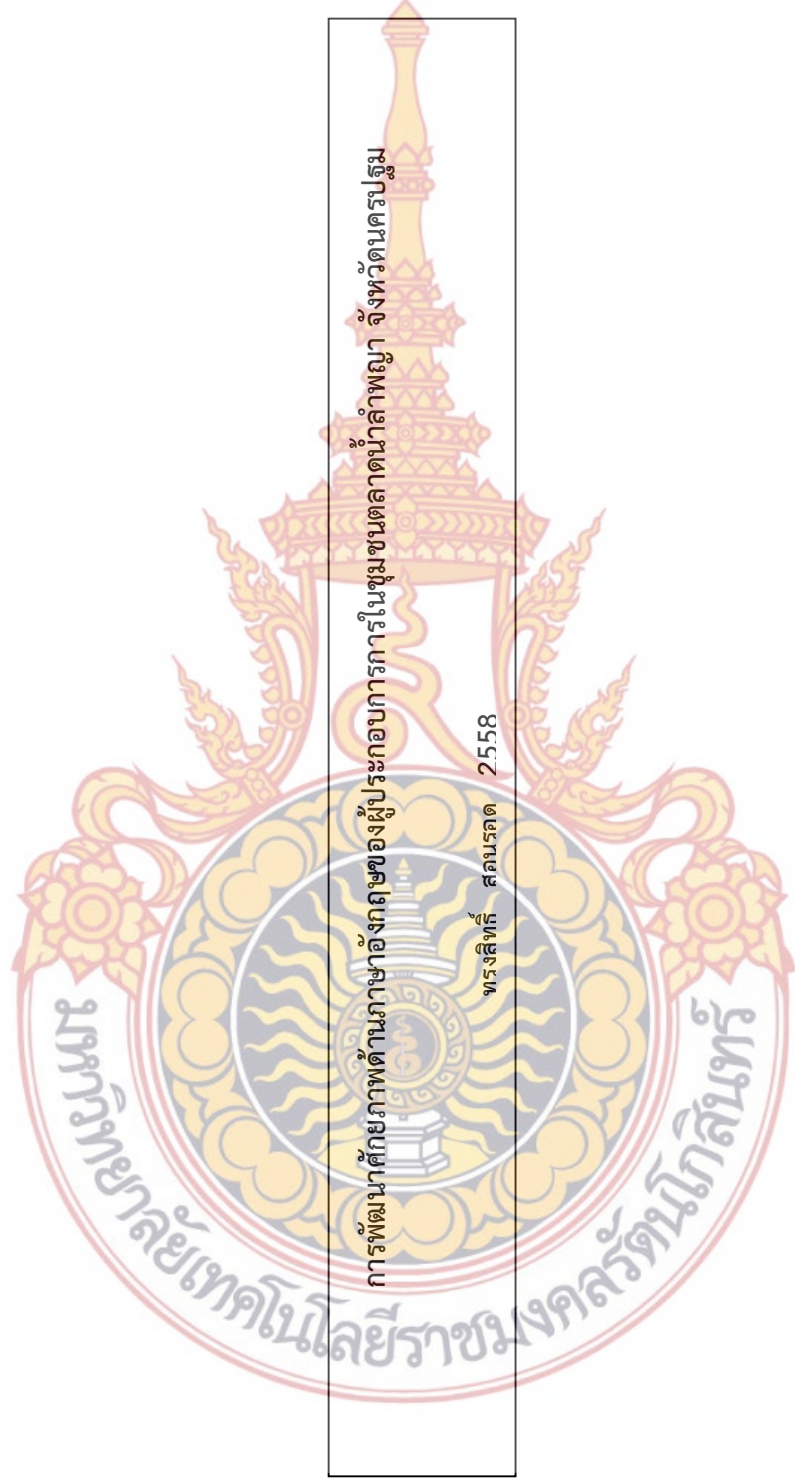
Songsit Sonrod

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal Year 2015

การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

พ.ร.ง.ล.ด. 2558

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชน ตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์ และความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งในส่วนของหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลทุกภาคส่วน ทั้งผู้นำชุมชน กลุ่มแม่บ้าน เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตลอดจนประชาชนทุกคนที่ให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือด้วยดีในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบคุณ คณะศิลปศาสตร์ ตลอดจนคณาจารย์ในคณะและเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่านภายในหน่วยงาน ที่คอยช่วยเหลือ เป็นผู้ประสานงาน อำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ และขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่สนับสนุนทุนในการทำวิจัย

ทรงสิทธิ์ สอนรอด

15 สิงหาคม 2559

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : A96/ 2558

ชื่อโครงการ : การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

ชื่อนักวิจัย : นายทรงสิทธิ์ สอนรอด

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจความต้องการเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตลอดจนข้อมูลปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม จำนวน 90 ราย โดยใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ซึ่งประกอบด้วย การกระจายความถี่ การกระจายร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสถิติวิเคราะห์ และจัดทำคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดน้ำลำพญา มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านมากที่สุด และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางการเขียนน้อย และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางการฟังน้อยมากตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการทักทาย การค้าขาย และการกล่าวต้อนรับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับกล่าวคำขอบคุณ การแนะนำตัวเอง ถาถามความต้องการนักท่องเที่ยว และเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : 1.การพัฒนา 2.ศักยภาพ 3. ผู้ประกอบการ

E-mail Address : sonrod_y@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2557 – กันยายน 2558

Abstract

Code of project: A96/ 2558

Project name : The English Potential Development of Entrepreneurs in
Lampaya Floating Market Community

Researcher name: Songsit Sonrod

The purpose of this study is to study needs for improving English skills of Entrepreneurs in Lampaya Floating Market Community in Nakhon Pathom Province. The samples in this study are 90 people in Lampaya Floating Market Community in Nakhon Pathom Province, using questionnaires as the method to collect data. The Descriptive Statistics, consisting of Frequency Distribution, Percentage Distribution are used to analyze the data. At the end of this research the English handbook has been made for entrepreneurs in Lampaya Floating Market Community.

The study shows that people in tourism industry in Lampaya Floating Market Community in Nakhon Pathom Province need to improve English language skill as follows: need to improve speaking and reading skills is the highest level, need to learn writing and listening skills is at the lower level and lowest level respectively. Besides, the needs for improving the other speaking topics are as follows: need to learn about greetings, selling things and welcoming visitors is at the highest level. Need to learn about thanking visitors, self-introduction speech, tourist needs and do and don't in community is at the high level.

Keywords: 1. Development 2. Potential 3. Entrepreneurs

E-mail Address : Sonrod_y@hotmail.com

Period of project : October 2014 – September 2015

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ	7
การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ.....	9
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว.....	11
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	19
วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือในการศึกษา.....	20
การวิเคราะห์ข้อมูล	20
4 ผลการศึกษา.....	22
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของประชากร.....	22
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	22
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	23
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	23
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกความสนใจใน การเรียนภาษาอังกฤษ.....	24

บทที่	หน้า
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม	
ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	24
ส่วนที่2 การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ.....	25
ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ.....	26
5 สรุปล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	26
สรุปผลการวิจัย.....	26
การอภิปรายผล.....	27
ข้อเสนอแนะ	28
ตัวอย่างคู่มือภาษาอังกฤษ.....	30
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	76
แบบสอบถาม.....	76
ประวัติผู้วิจัย.....	80

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	แผนที่แสดงที่ตั้งตลาดน้ำลำพญา.....	83
2	ภาพรวมกิจกรรม.....	83
3	สถานที่ติดต่อล่องเรือท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์.....	84
4	ภาพบรรยากาศบริเวณตลาดน้ำ.....	84
5	สถานที่ขายสินค้า.....	85
6	บริเวณทางเดินในตลาดน้ำ.....	85
7	ภาพมุมสูงแสดงที่ตั้ง.....	86
8	ผู้ประกอบการค้าขายทางเรือ.....	86
9	ผลไม้ที่วางขายในตลาด.....	87
10	อาหาร.....	87
11	ของเล่นเด็ก.....	88
12	ขนมและของหวาน.....	88
13	การปรุงอาหารขาย.....	89
14	ภาพรวมอาหารหลากหลายประเภท.....	89
15	ผักต่างๆ.....	90
16	ผลไม้พื้นเมือง.....	90
17	ของที่ระลึก.....	91
18	พืชพื้นเมือง.....	91

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่รัฐบาล ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวตั้งแต่ปี 2503 เป็นต้นมาการท่องเที่ยวของไทยก็มีการขยายตัว และเติบโตอย่างรวดเร็ว จนทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และสามารถช่วยแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี ทำให้มีการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวออกเป็นหลายแนวด้วยกัน ในปี เศรษฐกิจโลกทรุด เศรษฐกิจไทยซบ การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศถือเป็นช่องทางกระตุ้นเศรษฐกิจและการช่วยกระจายรายได้ อีกทางหนึ่ง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชนที่เม็ดเงินส่วนใหญ่ตกถึงชาวบ้านโดยตรง

ตลาดน้ำวัดลำพญาจัดตั้งขึ้นด้วยความร่วมมือของ สภาวัฒนธรรมตำบลลำพญา วัดลำพญา และชาวบ้านลำพญา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้ให้กับชาวบ้านและเกษตรกรในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งชุมนุมสินค้าเกษตรกรรม หัตถกรรม และสินค้าพื้นเมือง เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้านด้วยบรรยากาศคั่งน้ำที่สวยงาม และพืชพันธุ์ธรรมชาติที่เขียวชอุ่มสองฝั่งแม่น้ำท่าจีน ท่ามกลางรอยยิ้มของชาวบ้านและอากาศอันบริสุทธิ์

ตลาดน้ำวัดลำพญาเริ่มเปิดให้บริการครั้งแรก ในวันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน พ.ศ.2542 ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 5 ตำบลลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยในช่วงแรกๆที่เปิดบริการเฉพาะวันอาทิตย์ และเมื่อเป็นที่รู้จักมากขึ้น ต่อมาจึงเปิดบริการทุกวันเสาร์และอาทิตย์รวมทั้งวันหยุดนักขัตฤกษ์ เปิดบริการตั้งแต่เวลา 07.00-16.00น โดยใช้บริเวณวัดลำพญาและชายฝั่งแม่น้ำท่าจีนเป็นที่จัดตลาดน้ำมาจนถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันตลาดน้ำวัดลำพญาได้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของสังคม นอกจากนักท่องเที่ยวจะได้พักผ่อนและชื่นชมธรรมชาติบริเวณตลาดน้ำแล้ว ทางตลาดน้ำยังได้จัดบริการท่องเที่ยวชมลำน้ำไว้หลายอย่าง เช่น บริการล่องเรือแจวโบราณ บริการล่องแพชมธรรมชาติ ด้านทิศใต้ และทิศเหนือ เพื่อชมธรรมชาติสองฝั่งแม่น้ำและวิถีชาวบ้าน รวมทั้งเป็นการทัศนศึกษาสถานที่สำคัญบริเวณตำบลใกล้เคียง นอกจากนี้ยังมีร้านค้าในตลาดน้ำวัดลำพญาที่มีสินค้าหลากหลายชนิด โดยในระยะเริ่มต้นมีร้านค้าประมาณ 40 ร้าน ต่อมาได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนในปัจจุบันมีร้านค้าทั้งหมดมากกว่า300ร้านค้า ซึ่งแบ่งเป็นร้านค้าบริเวณชุ่มจาก ร้านค้าในเรือเช่า ร้านค้าในเรือส่วนตัว ร้านค้าในแพขนาดใหญ่ โดยมีประชาชนที่เข้ามามีกิจกรรมทางเศรษฐกิจร่วมกันจากหลากหลายแห่งคือ ชาวตำบลลำพญาทั้ง11หมู่บ้าน และตำบลใกล้เคียง เช่น ตำบลคลองนกกระทุง

ตำบลบางระกำ ตำบลนราภิรมย์ ตำบลบางภาษี นอกนั้นมาจากอีกหลายแห่ง เช่น จากอำเภอบางเลน อำเภอสสามพราน และผู้ค้าจากกรุงเทพฯ บางส่วน ร้อยละ 80 ของชาวตำบลลำพญาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำให้สินค้าส่วนมากที่วางจำหน่ายในตลาดน้ำเป็นสินค้าทางการเกษตร ผักพื้นบ้านผลไม้ต่างๆที่เป็นผลผลิตมาจากสวนที่ชาวบ้านปลูกเอง และซื้อมาจากที่อื่นบ้างในสวนที่ไม่มี นอกจากนี้ยังมีร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่ม ขนมพื้นบ้านที่ชาวบ้านนำกลับมาฟื้นฟูอีกครั้ง รวมทั้งมีร้านค้าเครื่องจักสาน การรวมกลุ่มของแม่บ้านตำบลลำพญาผลิตข้าวซ้อมมือ การนวดแผนโบราณ ฯลฯ ในแต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาประมาณวันละ 3,000 คน เฉลี่ย 24,000-28,000 คนต่อเดือน โดยขึ้นอยู่กับวันหยุดนักขัตฤกษ์ของแต่ละเดือนด้วย

การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน ในการแข่งขันระดับเวทีโลก (World Competitiveness Enhancement) จำเป็นต้องมีปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญคือทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถและมีสมรรถภาพในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษแก่ชุมชนในสถานที่ท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะและความรู้เฉพาะในวิชาชีพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาประเทศ สังคมไทยตระหนักดีว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อแสวงหาความรู้ และเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องช่วยเสริมความสามารถ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญทางด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้จำกัดเฉพาะเจ้าของภาษา (native speakers) ที่ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น อันได้แก่ คนอังกฤษ คนอเมริกัน คานาดา และออสเตรเลีย แต่ชนชาติอื่น ๆ ที่มีการติดต่อกันระหว่างชนชาติ เช่น คนไทยติดต่อกับคนจีน ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย ฯลฯ ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร หรือใช้เป็นเครื่องมือประกอบอาชีพในธุรกิจอย่างกว้างขวางและรวดเร็วเช่นนี้ ทำให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จนกลายเป็นภาษาสากลนานาชาติ (English as an international language) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ เป็นภาษาสำคัญในด้านการศึกษา จัดเป็นสื่อสำคัญนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

ในสังคมโลกปัจจุบันไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ หลักสูตรการศึกษาระดับชั้นการศึกษาพื้นฐาน ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการ

เรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวชาติได้ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้นในขณะที่ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น สถานศึกษาสามารถจัดสอนได้ตามความเหมาะสม โดยให้อยู่ในดุลพินิจ จะเห็นว่าได้ว่าในบ้านเรา แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ มีหลากหลายวิธีที่เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาภาษาอังกฤษของเด็กไทย เช่น การสอนให้นักเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมาก เพราะปัญหานักเรียนรู้ศัพท์น้อยนั้นเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา การสอนภาษาอังกฤษในแต่ละชั่วโมง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกครบทุกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นต้น

เมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคม ต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลา แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวง

ในปัจจุบันอิทธิพลในกระแสโลกาภิวัตน์มีอยู่อย่างต่อเนื่อง และเพิ่มขึ้นมากทุกที การศึกษาภาษาของประเทศอื่นๆ ย่อมได้เปรียบในการทำการค้าหรือกิจการต่างๆ เพราะไม่มีใครสามารถติดต่อสื่อสารกันไม่รู้เรื่องถ้าใช้ภาษาที่ต่างกัน ในอดีตประเทศยังไม่มีความรู้ด้านภาษามากนัก ทำให้ต้องผ่านตัวแทนที่รู้ภาษาดีกว่า เช่น สิงคโปร์ ซึ่งประเทศเหล่านี้ล้วนให้ความสำคัญทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่ถูกจัดว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศเริ่มมีการพัฒนาด้านนี้อย่างต่อเนื่อง และประกาศใช้เป็นภาษาทางการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาที่ใช้ในประเทศของตน

ประเทศที่ให้ความสำคัญทางด้านภาษาย่อมได้เปรียบประเทศอื่นๆ และรู้กันดีว่าการศึกษาด้านภาษาได้อย่างถูกต้องย่อมมีโอกาสมากกว่าในการจ้างงาน หรือทำงานในบริษัทต่างชาติ และได้รับการสนับสนุนในการทำงานมากขึ้น มากกว่าผู้ที่ไม่มีทักษะทางด้านภาษาเลย จะเห็นได้จากบริษัทหลายๆ แห่งประกาศรับสมัครผู้ที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เข้ามาทำงานในหน่วยงาน ผู้ที่จะมาสมัครนั้น ต้องสามารถติดต่อสื่อสารได้คล่องแคล่ว มีทักษะด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับดี

ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงมีการใช้ทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ การเรียนการสอนก็มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มีการใช้ในการติดต่อในสถานการณ์ต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ ที่เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นที่จะต้องรู้คำศัพท์ คำแปล หรือไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนนั้นต้องเน้นการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือผู้ฟังต้องเรียนรู้การฟังการพูดอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด เริ่มจากการพูดในครอบครัว แล้วขยายไปยังโลกภายนอก

การสื่อสารนั้นจะสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อฟังรู้เรื่องแล้วสามารถโต้ตอบได้ นอกจากโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลแล้วต้องรวมไปถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ จึงจะถือว่าเป็นสุดยอดในการใช้ภาษาอังกฤษ และการที่ประเทศประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การเรียนรู้ภาษาให้แตกฉานเป็นการช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นฟูได้เร็ว เพราะจะทำให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกับต่างชาติที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ภาษาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น สถาบันการศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมศักยภาพของประเทศให้มีการพัฒนาขึ้น

การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องฟังรู้เรื่องก่อนแล้วจึงจะทำให้สามารถพูดโต้ตอบได้ หรือพูดได้ พูดเป็น หรือใช้เป็น และเป็นประโยชน์ การเรียนรู้ภาษาให้แตกฉานก็เป็นการช่วยบรรเทาภาวะทางเศรษฐกิจในขณะนี้ได้ อันเนื่องมาจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ การเข้าใจเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้การติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่จะเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยดีขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจให้เข้ามาเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น สถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพน่าจะมีส่วนส่งเสริมช่วยเหลือประเทศในแง่นี้ได้

การเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ เพราะคงไม่มีใครจะติดต่อสื่อสารและรู้เรื่องได้ดีเท่ากับการพูดภาษาเดียวกัน ซึ่งเราจะเห็นว่าประเทศเหล่านั้นล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่อาจคิดได้ว่าเป็นภาษาสากล หลายประเทศประกาศให้เป็นภาษาราชการอีกภาษาหนึ่ง นอกจากภาษาของตัวเอง เนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นๆ มีการเรียนการสอนกันทั่วโลก มากกว่าภาษาอื่นจึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งและเป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมฐานความรู้ และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี สารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย จะต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีสมรรถนะทางด้านภาษาเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรของประเทศ เพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจริญต่อรอง และสร้างความสัมพันธ์อันดีได้ จึงมีความสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง

.ความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ

1.ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์มาจากยุโรปและอเมริกาเป็นส่วนใหญ่หากต้องการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ต้องมีความรู้เป็นภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีเพราะตำรับตำราส่วนมากเขียนเป็นภาษาอังกฤษ

2.ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลมีการใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดการเรียนรู้อังกฤษจึงเป็นเครื่องหมายของคนมีการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

3.การติดต่อค้าขายกับต่างประเทศกว้างขวางขึ้นมีข้อจำกัดและกฎเกณฑ์เข้ามาเกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องอาศัยภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ทำสัญญาต่างๆ

4.ปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาตัวเองไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ในหลายๆด้านรวมทั้งผู้ชำนาญด้านภาษาด้วย

5.ในการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางการเมือง การทหาร การทูตระหว่างประเทศต้องมีความรอบคอบระมัดระวังในการเลือกใช้คำพูดเพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดต่างๆอันเกิดจากการใช้คำไม่เหมาะสม

6.นักจิตวิทยาทางภาษาศาสตร์ได้ค้นคว้าและสรุปออกมาว่าคนที่รู้มากกว่าหนึ่งภาษามีโอกาสได้พัฒนามันสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาได้มากกว่าคนที่พูดอยู่ภาษาเดียวและคนที่พูดได้ภาษามีโอกาสหารายได้ได้เร็วกว่าและมากกว่าคนที่พูดได้ภาษาเดียวคือภาษาแม่

หนึ่งในปัจจัยของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนคือ การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ โดยที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการทำงาน (มาตรา 34 กฎบัตรอาเซียน) ทั้งนี้เพื่อให้ประชากรของประชาคมอาเซียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการที่จะทำให้ประชาคมอาเซียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในเวทีระหว่างประเทศที่กว้างออกไปอีกด้วย (the Blueprint of the ASEAN Socio-Cultural Community) 2 ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาและความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในพื้นที่ดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อจัดทำคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ให้แก่ผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา
- 2.2 เพื่อจัดทำคู่มือประกอบการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาให้แก่ผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา

3.ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ขอบเขตของจำนวนประชากรที่ศึกษาประกอบด้วยผู้ประกอบการในตลาดน้ำลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านวิชาการ ด้านนโยบาย ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์ ด้านสังคมและชุมชน รวมถึงการเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้ประกอบการในตลาดน้ำลำพญาได้รับประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อประกอบอาชีพในชุมชน ผู้ประกอบการตลาดน้ำลำพญามีคู่มือประกอบการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาเพื่อประกอบอาชีพในชุมชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ

ในช่วงที่ผ่านมาหลายองค์การต่างเผชิญกับผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การอยู่ตลอดเวลา แต่การที่องค์กรจะเกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันนั้น องค์การจึงไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ เพราะหากไม่มีการพัฒนาองค์การแล้ว จะไม่สามารถสู้กับคู่แข่งและจะไม่สามารถอยู่รอดได้ (Porter,1990) ดังนั้นองค์กรต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวเองอยู่เสมอ ผู้บริหารต้องทำการศึกษาและกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำมาใช้ให้ทันกับสภาพของการแข่งขันในปัจจุบันเพราะนอกจากจะต้องต่อสู้กับคู่แข่งเดิม ยังต้องมีการต่อสู้กับคู่แข่งรายใหม่ที่พยายามจะเข้ามาในตลาด นอกจากนั้นยังมีปัจจัยอีกหลายปัจจัยที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ รวมถึงเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา (ปฎิมา ฤนิมกาญจน์, 2554, หน้า1)

วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจของประเทศ เป็นแหล่งฝึกฝนพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจและป้องกันการผูกขาดทางการค้า อีกทั้งสร้างการจ้างงานสร้างมูลค่าเพิ่มทางผลผลิตและสร้างผลิตภัณฑ์ลดการนำเข้ามีผลทำให้ประหยัดเงินตราต่างประเทศได้ อีกทั้งเป็นแหล่งเสริมประสบการณ์ของผู้ประกอบการ (Boone and Kurtz, 2010, pp. 86-89) จำนวนวิสาหกิจรวมทั้งประเทศไทย ปีพ.ศ.2553 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,924,912 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.60 ของจำนวนวิสาหกิจทุกประเภท เกิดการจ้างงานจำนวน 10,507,507 รายคิดเป็นร้อยละ 77.86 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด และสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมได้ถึงประมาณร้อยละ 40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2553, หน้า 1-4)

ในอดีตที่ผ่านมาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(Small and Medium Enterprises: SMEs)ส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการประกอบการทั้งทางด้าน เทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาดและการเงิน ผู้ประกอบการ ยังขาดการพัฒนาการนำเข้า-ส่งออก การจับคู่ธุรกิจ (business matching) การผลิตสินค้ายังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, 2553) และจากสถิติการจัดตั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเทศไทยเฉลี่ยปีละกว่า 50,000ราย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นที่น่าวิตกที่กรมพัฒนาธุรกิจรายงานว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบการอยู่ขอจดทะเบียนยกเลิกกิจการโดยเฉลี่ยปีละกว่า 22,000 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2553, หน้า 10) ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของ

ประเทศเท่าใดนักผนวกกับพฤติกรรมกรบริโภคของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป มีการลดปริมาณ การบริโภค ลดการจ้างงาน ส่งผลทำให้วิสาหกิจ SMEs ประสบปัญหาในการแข่งขันและผลดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (มนตรี พิริยะกุล และบุญทวารธน์ วิงวอน, 2553, หน้า1) ปัญหาสำคัญของผู้ประกอบการ SMEs ไทย คือ การขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจและการแข่งขันในระดับสากลที่สำคัญดังนี้ คือ (1) ด้านการบริหารจัดการ เนื่องจาก SMEs ส่วนใหญ่มาจากธุรกิจครอบครัว ซึ่งมักขาดความรู้ในด้านการจัดการ หรือการบริหารงานที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้โดยเรียนลูกเรียนผิดเป็นหลัก (2) ด้านนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (3) การขาดความรู้ความสามารถทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ไทยไม่สามารถพัฒนาสินค้าและบริการของตนให้มีความแตกต่าง เพื่อเป็นจุดเด่น หรือจุดขายให้กับบริการของตน (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2553) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสร้างความได้เปรียบในการ

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาความสามารถในการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ อีกทั้งการเตรียมความพร้อมในการรวมตัวกันเป็นประชาคมเขตเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 องค์กรต่างๆทุกภาคส่วนจึงต้องดำเนินการสร้างความตื่นตัว เติมเต็มความเข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรุ่นใหม่ สู่ตลาดอาเซียนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในทุกๆด้าน

สำนักพัฒนาผู้ประกอบการได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายในการพัฒนาผู้ประกอบการไว้ดังต่อไปนี้(<http://bed.dip.go.th>, สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2557)

เป้าหมายในการพัฒนาผู้ประกอบการ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ มีภารกิจในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน และส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ และพัฒนาศักยภาพกลุ่มธุรกิจไทยให้เป็นกลไกสำคัญในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันโดยผ่านแผนงานโครงการ ดังนี้

1. พัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจผ่าน DBD Academy ซึ่งเป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ผู้เชี่ยวชาญและหลักสูตรรายสาขาธุรกิจ โดยสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง สร้างแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืน เป็นระบบ และมีความต่อเนื่องให้ภาคธุรกิจไทยสามารถปรับตัว

รองรับ AEC ได้ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ โดยได้มีความร่วมมือ DBD Academy ดังนี้

- Asian Trends Academy ร่วมกับ สถาบันองค์ความรู้แห่งเอเชีย (AKI) ในการพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ AEC

- Entrepreneurships Academy ร่วมกับ วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU) แนวคิดการวางแผนธุรกิจ การบริหารจัดการการผลิต การตลาด การเงิน และจัดทำแผนธุรกิจสำหรับผู้เริ่มต้นประกอบธุรกิจ
- Marketing Academy ร่วมกับ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ศึกษาวิจัยธุรกิจด้านการตลาด การให้คำปรึกษา และพัฒนาโอกาสทางการตลาดให้ธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้
- Branding Academy ร่วมกับ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ศึกษางานวิจัยธุรกิจด้านตราสินค้า พัฒนาการสร้างและบริหารตราสินค้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ สำหรับผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการ OTOP
- Financial Academy ร่วมกับ สมาคมสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในการพัฒนาหลักสูตรบัญชีบริหารสำหรับ SMEs ในการวางแผนบริหารการเงินและใช้ประโยชน์จากรายงานทางการเงินเพื่อความยั่งยืนของกิจการ

2. การเสริมสร้างความรู้พื้นฐานการประกอบธุรกิจผ่าน E-learning เป็นการเพิ่มช่องทางให้ผู้ประกอบการเข้าถึงองค์ความรู้การประกอบธุรกิจ อย่างไม่มีข้อจำกัด ทั้งเรื่องเวลา สถานที่ และจำนวนผ่านออนไลน์ จำนวน 7 หลักสูตร 16 หัวข้อวิชา

3. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการรองรับ AEC เป็นการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ โดยเป็นนักการค้ามืออาชีพและนักการตลาดเชิงสร้างสรรค์ ที่พร้อมจะปรับตัวเพื่อให้สามารถสร้างความเข้มแข็งทางธุรกิจด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

สมเกียรติ อ่อนวิมล ได้แสดงทัศนะ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน ไว้ว่ากฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาคธุรกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านี้ก็เป็นเรื่องปรกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้ว

แม้จะหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นที่จะต้องไป

มาหาสู่ร่วมประชุมปรึกษาหารือและสื่อสารกัน และไม่เฉพาะนักธุรกิจและคนทำมาค้าขายระหว่างประเทศเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน

แต่ในเมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนด้วยกันทุกคน และทุกคนจะต้องไปมาหาสู่ เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยต่อกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และที่สำคัญทุกคนจะต้องเดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างไร้พรมแดนโลกแห่งการแข่งขันไร้ขอบเขต ภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม

ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน เคียงคู่ภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาประจำชาติของแต่ละคน ส่วนภาษาที่สามของชาวอาเซียนนั้นก็คือภาษาอื่นในอาเซียนภาษาหนึ่งภาษาใด หรือมากกว่าหนึ่งภาษา เช่นภาษามลายู ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาจีน ภาษาลาว ภาษาขแมร์ ภาษาเวียดนาม ภาษาพม่า ภาษาฟิลิปปินส์ ภาษาฮินดี และ ภาษาทมิฬ นอกจากนี้ยังมีภาษาของประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนที่เป็นประเทศคู่เจรจาสำคัญของอาเซียนอีกแปดประเทศคือ: จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย สหรัฐอเมริกา และ รัสเซีย ซึ่งหมายความว่า จะต้องเรียนรู้ภาษาที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ คือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษารัสเซีย และ ภาษาที่ใช้ในอินเดียอีกหลายภาษา (ฮินดี, อูรดู, ทมิฬ, เบงกาลี ฯลฯ)

ภาษาอังกฤษ: ในฐานะภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษยชนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

แต่เมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ทุกคนที่ “ทำงานเกี่ยวกับอาเซียน”, “ทำงานในอาเซียน”, ทำงานร่วมกับเพื่อนอาเซียน”, “มีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียน”, “แสวงหาโอกาสทางการศึกษาในอาเซียน”, “มีเพื่อนในอาเซียน” และ “เดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน” ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงเกษตรกร ชาวไร่ชาวนาชาวบ้านทั่วไปนักเรียนนักศึกษาเด็กและเยาวชน ฯลฯ

คนที่ทำงานโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องของอาเซียน หมายถึงตั้งแต่พนักงาน เจ้าหน้าที่รัฐ

ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน ไปจนถึงคนทำงานในสำนักเลขาธิการอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ถึงเวลาแล้วที่ชาวไทยจะต้องพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ในประชาคมอาเซียนตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

3.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

รวิไพพรรณ แก้วสุริยะ (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวในศตวรรษใหม่ หรือศตวรรษที่ 21 เป็นกระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นมาตรการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่รักษาสิ่งแวดล้อมหรือที่ใช้เป็นภาษาอังกฤษว่า Green Tourism นักวิจัยตลาดการท่องเที่ยวจากองค์การการท่องเที่ยวโลก ได้สำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวพบว่าเปลี่ยนจากเดิมที่นิยม 3S คือ Sea Sand Sun นั้นได้ลบทบาทลง เปลี่ยนเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยค่านิยมดังกล่าวได้เปลี่ยนมาเป็นค่านิยม 3 S ใหม่ คือ Security หมายถึงความปลอดภัยทางธรรมชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน Sanitation หมายถึง ความสะอาด ปราศจากเชื้อโรคและมลพิษต่าง ๆ Satisfaction หมายถึง ความพึงพอใจ ความประทับใจ ทั้งสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541) กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจกรรมงานประจำ รวมถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

องค์การสหประชาชาติ (อ้างใน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541) ได้กล่าวไว้ในการประชุมว่าด้วยการเดินทางและการท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ได้ให้นิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน และต้องมีจุดหมายของการเดินทาง

วรรณา วงษ์วานิช (2539) กล่าวว่า องค์ประกอบของการท่องเที่ยวนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ เพราะองค์ประกอบนอกจากจะช่วยกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแล้วยังเป็นผลดีแก่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง คือ

- 1) นักท่องเที่ยว
- 2) สินค้าท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยว
- 3) การคมนาคมขนส่ง
- 4) ข้อมูลข่าวสารและบริการ

- 5) ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในด้านการเข้าถึง
- 6) โครงสร้างพื้นฐาน
- 7) การสนับสนุนอื่น ๆ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวว่าเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีระบบการท่องเที่ยวที่สำคัญ 3 ระบบ คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยว และการตลาดการท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบภายในระบบ และการท่องเที่ยวยังมีสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอีกหลายประการ เช่น สภาพทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานของเศรษฐกิจและการลงทุน สังคมและวัฒนธรรม องค์กร และกฎหมาย

วรรณ วรชวานิช (2539) กล่าวว่า ลักษณะของการท่องเที่ยวแบ่งออกได้ 6 ลักษณะ คือ

- 1) การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง
- 2) การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน
- 3) การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม
- 4) การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา
- 5) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ เช่น การประชุม สัมมนา เป็นต้น
- 6) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น เพื่อไปดูงาน หรือวิจัย เป็นต้น

สมพุทธ ธุระเจน (2540) กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งดึงดูดใจ สามารถจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือน สิ่งจูงใจในแหล่งท่องเที่ยวอาจแบ่งได้ดังนี้ คือ

- 1) ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ภูมิอากาศ ชายทะเล ภูเขา น้ำตก ถ้ำ ทิวทัศน์
- 2) ทรัพยากรวัฒนธรรม เช่น แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ
- 3) สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น สวนสาธารณะ สวนสนุก
- 4) เทศกาล เช่น งานแห่เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี งานช้างจังหวัดสุรินทร์
- 5) กิจกรรมเฉพาะอย่าง
- 6) สิ่งดึงดูดในทางจิตวิทยา เช่น การล่องแก่งที่ค่อนข้างเสี่ยงภัย การปีนเขา

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึงการท่องเที่ยวที่มีลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ

- 1) การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภททั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
- 2) การท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
- 3) การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในแหล่ง

ท่องเที่ยว

4) การท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้และได้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติ และวัฒนธรรม

5) การท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวระยะยาว

6) การท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนประโยชน์กลับสู่ทรัพยากร ท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นด้วย

วรรณพร วนิชชานุกร (2540) กล่าวว่า การบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีรูปแบบการบริหารจัดการใน 2 ระดับ คือ ระดับแนวนอน ซึ่ง ประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้ง คือหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทน ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แรงงาน ความรู้ ตามอำนาจของผู้คน ในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารดำเนินงานควรครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ กัน เช่น

1) ควบคุมบริหารงาน ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่วางไว้ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

2) จัดให้มีคู่มือการดำเนินงานท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานทั้ง ของเจ้าหน้าที่ในภาครัฐและเอกชน

3) มีการกำหนดมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานนั้น

4) มีการกำหนดดัชนีทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับการพัฒนาแบบยั่งยืน

5) ให้การศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีสำนึกใน เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

วิไลภรณ์ ชันดีสิทธิ (2541) ได้ให้ทรรศนะไว้ว่า ทรรศนะของเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิด ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ แนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทางธรรมชาติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์สุขของชุมชน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เกษตรกรส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว เช่น การจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ใช้ธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ต้อง ร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องออกแบบวางแผน จัดขอเขตพื้นที่ทางการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ตลอดจนประเพณีของเผ่าเป็นจุดดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวที่ควรได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป เกษตรกรต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เพื่อเกิดพลังและ จิตสำนึกในการปกป้องฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างสมบูรณ์ เกษตรกรควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้และทักษะในการผลิตของที่ระลึกเป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของ

ชุมชนของตนเอง และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีผลทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ก่อให้เกิดรายได้เสริมนอกเหนือจากอาชีพหลัก

บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย (2543) ได้รายงานไว้ว่า ผลดีที่จะตามมาของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตร ผลทางตรง คือก่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างรายได้ให้กับชุมชน กระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น และผลทางอ้อม คือสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตร

ร่ำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นการผสมผสานระหว่างการนำวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีความเป็นอยู่ของชาวชนบท รูปแบบของกิจกรรมและการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีความหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งทัศนียภาพของธรรมชาติอันสวยงามมาจัดให้มีระบบการบริหารจัดการโดยเกษตรกรหรือชุมชนเกษตร โดยเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและวัฒนธรรมการเกษตรบนพื้นที่จริงและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเกษตร ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2544) กล่าวว่า การกำหนดนิยามของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจน ที่ผ่านมากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยเกิดจากกรมส่งเสริมการเกษตรมีแนวคิดในการส่งเสริมกิจกรรมนี้ โดยพิจารณาจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะสร้างรายได้ให้เกษตรกรในท้องถิ่นชนบท ซึ่งการพัฒนาชุมชนเกษตรหรือหมู่บ้านเกษตรในชนบทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเปิดให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เข้าไปเที่ยวชมจะเป็นแหล่งรายได้หนึ่งของเกษตรกรในชนบทและก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชนบทจากการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยว ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจึงมีความหมายกว้างครอบคลุมถึงการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ป่าไม้

อัศวิน แสงพิบูล (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้และความเพลิดเพลินและประสบการณ์ตรงจากเกษตรกรแล้วยังได้เรียนรู้ถึงวิถีความเป็นอยู่ วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ และเป็นการกระจายรายได้สู่เกษตรกรรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชนเป็นอย่างดี

สุรเชษฐ์ เชษฐมาส (2541) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวออกไปสู่พื้นที่ที่เป็นแหล่งพืชไร่พืชสวน ชาวเกษตรกรจะเป็นผู้นำหรืออาจจะมีมัคคุเทศก์นำ แต่ว่ามีการศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของเกษตรกร รวมทั้งดำเนินงานในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และบางครั้งนักท่องเที่ยวเองเข้าไปร่วมช่วยเหลือเกษตรกร

ร่ำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544) กล่าวว่า การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จและผลิตผลในสวนเกษตร ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ ใหม่ๆ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

ดำเนินการควบคู่กันไป แต่มาตรการหนึ่งที่สำคัญคือ การเร่งพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาคนอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะการลงทุนทางการศึกษาช่วยพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความสามารถและทักษะ ตลอดจนเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพหรือการมีงานทำ ทั้งนี้มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ให้ข้อสรุปว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลที่แตกต่างกันทั้งในด้านระดับผลผลิตที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตและรายได้ต่อหัว รวมทั้งมีข้อสรุปว่า การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการศึกษาพื้นฐานและการศึกษาตลอดชีพ ให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจเท่าๆ กับผลตอบแทนจากการลงทุนทางด้านวัตถุ (Levinger, 1996) ทั้งนี้การศึกษาจะส่งผลโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตและรายได้ของกำลังแรงงาน รวมทั้งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสังคม ด้วยเหตุนี้ การให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่สุดที่จะฟื้นฟูประเทศ ทำให้การพัฒนาประเทศเกิดความยั่งยืนได้ในที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ศึกษากันอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น มักเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป หรือเป็นภาษาวิชาการที่จะพบในเอกสารวิชาการต่างๆ เท่านั้น แต่จะหาหนังสือ ตำรา หรือหลักสูตรเฉพาะทางที่ช่วยปูพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการทำงานให้แก่ผู้เรียนได้น้อยมาก ทั้งๆ ที่ผู้เรียนมีความต้องการในส่วนนี้สูง การมีพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้จบการศึกษาเกิดความคุ้นเคยและมั่นใจ เมื่อจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ผู้เริ่มปฏิบัติงานไม่เกิดความรู้สึกว่าตนเองตกอยู่ในโลกใหม่โดยสิ้นเชิง (ศิริลักษณ์ ลิ้มภักดี, 2542) และสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่ต้องมีความถนัด ความสนใจและการฝึกฝนเฉพาะทางในสาขาอาชีพของตนเองด้วยแล้ว มักจะพบว่าการจัดการเรียนการสอนในการเรียนตามหลักสูตรปกติมิได้มุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในงานอาชีพที่ผู้สำเร็จการศึกษาต้องออกไปเผชิญหน้าในโลกแห่งความเป็นจริงของงานอาชีพเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทั่วโลก จึงเป็นผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าวยังคงเป็นแรงงานที่ขาดการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ และคุณภาพกำลังคนที่มีประสิทธิภาพในการแข่งขันทั้งกับตนเอง และประเทศอื่นๆ จนเป็นปัญหาในลักษณะวัฏจักรที่ต่อเนื่องไม่รู้จบต่อไปในอนาคตการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรและชุดฝึกอบรมปฏิบัติการเฉพาะทางระยะสั้นขึ้น เพื่อพัฒนาและยกระดับความสามารถใน

การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่มีการพัฒนาและออกแบบไว้อย่างสอดคล้องกัน ทั้งในด้านเนื้อหา และลักษณะของการฝึกอบรมที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านสติปัญญา และทางด้านทักษะการจัดทำหลักสูตรและชุดฝึกอบรม และดำเนินการฝึกอบรมเป็นแนวทางในการ ฝึกอบรม ได้รับความรู้เฉพาะทางในเรื่องภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพได้ใน เวลาอันรวดเร็ว และมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงเห็น ความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมปฏิบัติการ เฉพาะทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพขึ้น เพื่อเป็นหลักสูตร ฝึกอบรมปฏิบัติการต้นแบบที่มีระบบและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรและการ ฝึกอบรมที่ตรงกับความต้องการของสังคมการทำงานอาชีพและกำลังคนวัยแรงงานของประเทศต่อไป อย่างแท้จริงในระยะยาว

ความต้องการเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนเกิดมีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อเป็นการสนองความต้องการที่เกิดขึ้น การกระทำหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มี จุดหมายอันใดอันหนึ่งกันทั้งนั้น

วิจัย วงศ์ใหญ่ (2525) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรียนสิ่งที่มีความหมาย ประสบการณ์ทั้งหลายนั้นควรจะตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ระดับนั้น ๆ

อรดา โอภาสรัตนกร, ชไมพร พุทธิรัตน์ และ ทิพวรรณ ทองขุนดำ (2549) ได้ศึกษา เกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ “ความต้องการของประชาชนบ้านศิรีวงในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว” พบว่า ชาวศิรีวงส่วนใหญ่ต้องการการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะ การฟังและพูดในเรื่องทั่วไป เพื่อพูดคุยกับชาวต่างชาติในฐานะเจ้าบ้านตามมารยาทสากล

Robin (1980:13) กล่าวว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ เป็นหลักสูตรที่มีจุดประสงค์ เด่นชัดและมุ่งไปยังการแสดงออกในบทบาทของอาชีพ ซึ่งจะแตกต่างจากภาษาอังกฤษประเภทอื่นใน ด้านการเลือกทักษะต่าง ๆ หัวข้อเรื่อง สถานการณ์ หน้าที่ของภาษา และตัวภาษา ขณะเดียวกันมี การจำกัดในด้านช่วงเวลาผู้เรียนภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งอาจมีความสามารถ ในการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ เป็นต้นว่า ระดับเริ่มต้น ระดับปานกลาง และระดับคล่องแคล่ว เป็นต้น ผู้เรียนอาจเข้ามาศึกษาหลักสูตรเฉพาะกิจ ก่อนจะไปประกอบอาชีพหรือเพื่อเข้าศึกษาต่อ

ดร.อลิสสา วานิชดี และคณะ (2551) ได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อการ ท่องเที่ยวจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับ “การพัฒนาชุดฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดนนทบุรี ซึ่งประกอบด้วย เอกสารการสอนและซีดีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จัดฝึกอบรมแบบเผชิญหน้าเพื่อพัฒนาความสามารถ

และทักษะภาษาอังกฤษของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรองรับแผนยุทธศาสตร์ของรัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี ศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมและ เผยแพร่ชุดฝึกอบรมไปยังห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า ชุดฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว: จังหวัดนนทบุรี มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในส่วนเนื้อหาจังหวัดนนทบุรีเพิ่มขึ้นหลังการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในด้านสภาพการจัดอบรม หัวข้อบรรยาย และวิทยากรบรรยายอยู่ในระดับมาก และมีความตั้งใจ ความร่วมมือ ความกระตือรือร้น และมีความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับสูง ได้จัดส่งชุดฝึกอบรมที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพไปเผยแพร่ยังห้องสมุดในมหาวิทยาลัยของรัฐ โรงเรียน และหน่วยงานในเขตจังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 แห่ง

วรพล วัฒนเหลืออรุณ (2544) ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระบบเหมืองฝายของภูมิปัญญาชาวบ้านพบว่า “ การศึกษาความพร้อมของหมู่บ้านห้วยอีค่าง ในการพัฒนาในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรระบบเหมืองฝาย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของชุมชนในการเกษตรกรรมขึ้น เป็นการกระจายการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาครวมถึงการเพิ่มทางเลือกใหม่ในการเดินทางเพื่อการศึกษาและการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนท้องถิ่นกับการท่องเที่ยวรูปแบบนี้ทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นให้กับชาวบ้าน เพราะรายได้ของชุมชนท้องถิ่นโดยรวมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมไม่มากนัก ดังนั้นการท่องเที่ยวประเภทนี้จะสร้างรายได้ให้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ด้วยการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์ และทำให้การกระจายรายได้ไปสู่ชนบท และทำให้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ”

Cappa (1995) ได้ศึกษาเรื่อง The relationship between livestock production and tourism on a Mediterranean island : Sardinia พบว่า Sardinia เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมานานหลายทศวรรษ มีชายหาดที่สวยงามริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนมาจนถึงปัจจุบัน เกาะแห่งนี้เป็นสถานที่ที่สวยงาม ซึ่งเมื่อก่อนการท่องเที่ยวยังไม่ถึง ชาวบ้านมีอาชีพทางการเกษตรเพื่อเลี้ยงชีพและมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายมานานนับร้อย ๆ ปี ที่นี้มีฟาร์มมากกว่า 36,500 ฟาร์ม ซึ่งในปัจจุบัน ฟาร์มเหล่านี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากกว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณีหรือสิ่งแวดล้อมของเกาะ และเกาะ Sardinia แห่งนี้ยังสามารถสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

TANNTS (1999) ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในหมู่บ้าน CHURCHILL เมือง MANITOBA ในประเด็นของหลักการ ทิศนคติ และโอกาส พบว่า คนในชุมชนมีความพึงพอใจกับการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฐานะที่ส่งผลทางบวกต่อเศรษฐกิจในชุมชน และยังพบว่าคนในชุมชนมีความหวังใต้อผลกระทบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งด้านบวกและด้านลบ

GILLEN AND HUGO (1998) ได้วิจัยเรื่องความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการดำเนินการด้านการเกษตรดั้งเดิมในเมือง CHIAPAS ประเทศเม็กซิโก ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมิใช่กิจกรรมที่ได้ผลประโยชน์มากที่สุด ไม่เกิดการส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้รวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนมีไม่มาก

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้ข้อสรุปว่า การท่องเที่ยวในชุมชนตามแหล่งตลาดน้ำนั้น ถือเป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน หากได้รับการส่งเสริมดูแลในส่วนที่เกี่ยวข้องและมีการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการด้วยการค้าขายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นแล้ว โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากส่วนต่างๆ ของโลก สามารถทำให้การท่องเที่ยวดังกล่าวมีความเจริญและเติบโตขึ้นได้ หรือการพัฒนาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นเกี่ยวกับความเตรียมพร้อมในการให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่บรรดานักท่องเที่ยวหรือผู้ที่มีความสนใจ ก็สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่ชุมชนนั้น ๆ ได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง“การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยผู้ศึกษาได้ใช้วิธีดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

สถานที่ในการทำวิจัยคือชุมชนผู้ประกอบการตลาดน้ำลำพญา อ.บางเลน จ.นครปฐม โดยมีกระบวนการวิจัยดังนี้

1. วิธีดำเนินการวิจัย

1.1 ข้อมูลและแหล่งของข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าได้แบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น ดังนี้

ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษประเด็นการสนทนาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายและการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือของผู้ประกอบการเกี่ยวกับค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ซึ่งใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 ราย

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวทางและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด โดยแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการเกี่ยวกับ ค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐมในคำถามความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ของ อนูรักษ์ ปัญญาวัฒน์ และอุเทน ปัญโญ (2540) มากำหนดการแปลผลของค่าเฉลี่ยของปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ ให้คะแนนเป็นค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
 ระดับค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
 ระดับค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
 ระดับค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
 ระดับค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด
 ความต้องการมากที่สุด หมายถึง การที่ประชาชนมีความต้องการการพัฒนาทักษะ
 ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 ของทุกขั้นตอนในการมีความต้อง
 ความต้องการมาก หมายถึง การที่ประชาชนมีความต้องการการพัฒนาทักษะ
 ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 ของทุกขั้นตอนในการมีความต้อง
 ความต้องการปานกลาง หมายถึง ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย
 ตั้งแต่ 2.50 - 3.49 ของทุกขั้นตอนในการมีความต้อง
 ความต้องการน้อย หมายถึง การที่ประชาชนมีความต้องการการพัฒนาทักษะ
 ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 ของทุกขั้นตอนในการมีความต้อง
 ความต้องการน้อยที่สุด หมายถึง ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย
 ตั้งแต่ 1.00 - 1.49 ของทุกขั้นตอนในการมีความต้อง

1.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการเก็บโดยใช้
 แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำ
 พญา จังหวัดนครปฐม จำนวน 90 ราย โดยใช้ ในประเด็น- ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 ประเด็นการสนทนาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้จะประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยทำการ
 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติหาค่าร้อยละ โดยแบ่งการวิเคราะห์ตามเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลตาม
 ชุดของแบบสอบถามและแบบนำสัมภาษณ์ ดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย
 ประเด็นการสนทนาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย
 ในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม จำนวน 90 รายโดยใช้
 กลุ่มตัวอย่าง ในประเด็นต่อไปนี้ ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษประเด็นการสนทนาที่
 จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการกระจายแบบร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 และบรรยายประกอบตาราง

1.6 จัดทำคู่มือบทสนทนาภาษาอังกฤษ

หลังจากได้ข้อมูลประเด็นหัวข้อความสนใจของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้จัดทำลักษณะประโยคภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจสภาพปัญหาข้อมูลพื้นฐานด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตลอดจนข้อมูลปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัด เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้กำหนดแนวทางในการจัดโครงการบริการชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม อันเป็นการช่วยสนับสนุนและเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวระดับชุมชนให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติ ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมอธิบายประกอบในลักษณะความเรียงพรรณนา โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ความต้องการการพัฒนาทักษะทางการฟัง พูดและเขียน ความต้องการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษประเด็นการสนทนาที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการการค้าขาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาในรูปของการแจกแจงความถี่ และการกระจายร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน/คน	ร้อยละ
ชาย	40	36.00
หญิง	50	45.00
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 1 การศึกษาพบว่า ประชากรผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีจำนวนร้อยละ 36.00 และผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมีจำนวนร้อยละ 45.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามอายุ

อายุ/ปี	จำนวน/คน	ร้อยละ
1-20	10	09.00
21-40	40	36.00
41-60	30	27.00
61 ขึ้นไป	10	09.00
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 4 การศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุสามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ1-20 มีจำนวนร้อยละ 09.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ21-40 มีจำนวนร้อยละ 36.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 41-60 มีจำนวนร้อยละ27.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 61 ขึ้นไปมีจำนวนร้อยละ 09.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน/คน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	17	13.50
มัธยมศึกษา/ปวช.	30	27.00
อนุปริญญา/ปวส.	22	19.80
ปริญญาตรี	18	16.20
สูงกว่าปริญญาตรี	3	02.70
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 3 การศึกษาพบว่าประชากรที่ตอบแบบสอบถามตามวุฒิการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ ระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนร้อยละ 13.50 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช.มีจำนวนร้อยละ27.00 ระดับอนุปริญญา/ปวส.มีจำนวนร้อยละ19.80 ระดับปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ16.20 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนร้อยละ02.70

**ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ**

ความสนใจ	จำนวน/คน	ร้อยละ
สนใจมากที่สุด	40	36.00
สนใจมาก	22	19.80
สนใจปานกลาง	18	16.20
สนใจน้อย	8	07.20
สนใจน้อยสุด	2	01.80
ไม่สนใจ	0	00.00
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 5 การศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ 36.00 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากมีจำนวนร้อยละ 19.80 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษปานกลางมีจำนวนร้อยละ 16.20 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยมีจำนวนร้อยละ 07.20 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยสุดมีจำนวนร้อยละ 01.80 และกลุ่มที่ไม่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นไม่มี

**ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ**

ประสบการณ์การใช้ ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	จำนวน/คน	ร้อยละ
มีประสบการณ์มากที่สุด	0	00.00
มีประสบการณ์มาก	2	01.80
มีประสบการณ์ปานกลาง	5	04.50
มีประสบการณ์น้อย	5	04.50
มีประสบการณ์น้อยสุด	10	09.00
ไม่มีประสบการณ์	68	61.20
รวม	90	100.00

จากตารางที่ 5 การสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ไม่มีประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ สามารถสรุปได้ดังนี้ โดยไม่มีกลุ่มที่มีประสบการณ์กับชาวต่างชาติมากที่สุด กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมากมีจำนวนร้อยละ 01.80 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติปานกลางมีจำนวนร้อยละ 04.50 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติน้อยมีจำนวนร้อยละ 04.50 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติน้อยสุดมีจำนวนร้อยละ 09.00 และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมีจำนวนร้อยละ 61.20

ส่วนที่ 2 การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 6 แสดงความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ระดับการมีส่วนร่วม
ด้านการพูด	4.83	มากที่สุด
ด้านการอ่าน	4.56	มากที่สุด
ด้านการเขียน	2.44	น้อย
ด้านการฟัง	2.06	น้อยมาก

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านมากที่สุด มีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้าน การเขียนน้อย และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้าน การฟังน้อยมาก สามารถสรุประดับความต้องการได้ดังนี้ ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการพูด 4.83 ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการอ่าน 4.56 ความต้องการเกี่ยวกับทักษะการเขียน 2.44 และความ ต้องการเกี่ยวกับการฟัง 2.06

ตารางที่ 7 แสดงความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ

ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตาม ประเด็นหัวข้อต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ระดับการมีส่วนร่วม
การทักทาย	4.39	มาก
กล่าวคำขอบคุณ	4.41	มาก
กล่าวต้อนรับ	4.56	มากที่สุด
แนะนำตัวเอง	4.22	มาก
ถามความต้องการนักท่องเที่ยว	4.53	มาก
ข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชน	3.67	มาก
คำขาย	4.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้าขายในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตาม ประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการทักทายมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับกล่าวคำขอบคุณมาก ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการกล่าวต้อนรับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการแนะนำตัวเอง ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับกรมาก ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการถามความต้องการนักท่องเที่ยวมาก ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชนมาก และความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการอธิบายสถานที่อยู่ที่มากที่สุด สามารถสรุปได้ดังนี้ หัวข้อเกี่ยวกับการทักทาย 4.39 กล่าวคำขอบคุณ 4.41 กล่าวต้อนรับ 4.56 แนะนำตัวเอง 4.22 ถามความต้องการนักท่องเที่ยว 4.53 ข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชน 3.67 คำขาย 4.67

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม

ในการศึกษาวิจัย ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นเพื่อเป็นกรอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ตัวผู้ศึกษา แบบบันทึกการสังเกต แบบนำสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม กล้องถ่ายรูป เทปบันทึกเสียง โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ได้รับการตรวจสอบความถูกต้อง และแยกแยะหมวดหมู่ แล้วจึงทำการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอโดยการบรรยายและอธิบายผลการศึกษา ผลการวิจัยสรุปดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม สรุปอธิบายโดยภาพรวมได้ว่า ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพผู้ประกอบอาชีพในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการอ่านมากที่สุด มีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนน้อย และมีความต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการฟังน้อยมาก

ส่วนความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตาม ประเด็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการทักทายอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับกล่าวคำขอบคุณอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการกล่าวต้อนรับอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการแนะนำตัวเอง ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการถามความ ต้องการเรียนรู้อีกเกี่ยวกับความต้องการนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการถามความ ต้องการเรียนรู้อีกเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับการค้าขายอยู่ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

2 การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” โดยผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎี ที่ได้จากการค้นคว้ามาช่วยในการอภิปราย เพื่อใช้ยืนยันสนับสนุนให้การวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยได้อภิปรายตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการศึกษาที่ได้รับรวบรวมไว้ ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรในการสำรวจความต้องการของการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ เพศชายมีจำนวนร้อยละ 36.00 และผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมีจำนวนร้อยละ 45.00 ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 1-20 มีจำนวนร้อยละ 09.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 21-40 มีจำนวนร้อยละ 36.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 41-60 มีจำนวนร้อยละ 27.00 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 61 ขึ้นไปมีจำนวนร้อยละ 09.00

ประชากรที่ตอบแบบสอบถามวุฒิการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้ ระดับประถมศึกษา มีจำนวนร้อยละ 13.50 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวนร้อยละ 27.00 ระดับอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวนร้อยละ 19.80 ระดับปริญญาตรี มีจำนวนร้อยละ 16.20 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนร้อยละ 02.70

ประชากรส่วนใหญ่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ 36.00 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากมีจำนวนร้อยละ 19.80 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษปานกลางมีจำนวนร้อยละ 16.20 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยมีจำนวนร้อยละ 07.20 กลุ่มที่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยสุดมีจำนวนร้อยละ 01.80 และกลุ่มที่ไม่มีความสนใจในการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นไม่มี

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ไม่มีประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ สามารถสรุปได้ดังนี้ โดยไม่มีกลุ่มที่มีประสบการณ์กับชาวต่างชาติมากที่สุด กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมากมีจำนวนร้อยละ 01.80 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติปานกลางมีจำนวนร้อยละ 04.50 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติน้อยมีจำนวนร้อยละ 04.50 กลุ่มที่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติน้อยสุดมีจำนวนร้อยละ 09.00 และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมีจำนวนร้อยละ 61.20

เมื่อวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า ชาวชุมชนตลาดน้ำลำพญา ส่วนใหญ่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีและให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นเพราะความสามารถดังกล่าว สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้ และ

เป็นเพราะชาวบ้านกลุ่มนี้มีแรงจูงใจภายใน ที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เนื่องจากผู้นำทั้ง ในอดีต และ ปัจจุบันเป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เช่น การมีโรงเรียนผู้นำในชุมชน ผู้นำชุมชนหลายคนมาศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ชาวบ้านบางกลุ่มทำงานวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานภายนอกมาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้กลายเป็นแรงกระตุ้นให้ชาวบ้านต้องการพัฒนาตนเอง ตลอดเวลาสำหรับทักษะภาษาอังกฤษ พบว่าชาวชุมชนตลาดน้ำลำพญาต้องการเรียนทักษะการฟัง และพูดมากกว่าทักษะการอ่านและเขียน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าในการสนทนาต่างๆ ไป คู่สนทนา มักจะใช้ทักษะการฟังและพูดเพื่อสื่อสารความหมายมากกว่าใช้การอ่านหรือเขียน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ ตรงกับผลการวิจัยในเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรด้านธุรกิจท่องเที่ยว ที่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเรียนทักษะการฟังและพูด ในกรณีของประเด็นการ พูดคุยกับชาวต่างชาติในทักษะการฟัง และพูด ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชุมชนตลาดน้ำ ลำพญาส่วนใหญ่ต้องการเรียนหัวข้อต่างๆ ไป เช่นการทักทาย ขอขอบคุณ กล่าวต้อนรับ แนะนำตัวเอง และถาม ความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่เป็นเช่นนี้เพราะชาวบ้าน ส่วนใหญ่ต้องการแสดงออกถึง มารยาทสากล และความเป็นเจ้าบ้านที่ดีด้วยการสร้างสัมพันธภาพ และเป็นมิตรกับชาวต่างชาติ ส่วน หัวข้อที่ชาวบ้านต้องการอ่าน และเขียนมากที่สุดคือข้อควรปฏิบัติ และไม่ควรถูกปฏิบัติในชุมชน

3 ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษา

จากการที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องนี้ หลังจากที่ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงการเก็บ รวบรวมข้อมูล สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลแล้ว ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนวทางในการพัฒนา ชุมชนตลาดน้ำลำพญา

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า ตลาดน้ำลำพญาอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีความพร้อมที่จะพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงได้ ถ้าชุมชน ผู้นำชุมชน คณะกรรมการ ชุมชน กรรมการหมู่บ้าน กลุ่มแม่บ้าน รวมทั้งกลุ่มองค์กรต่าง ๆ และที่สำคัญประชาชนในชุมชนมีการ พัฒนาทักษะทางด้านภาษา โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นทุกกลุ่ม ทุกเครือข่าย ทุกหมู่บ้าน ทุก ชุมชน ร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแผนงานเสนอนโยบายในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือ การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวให้มากขึ้นกว่าเดิม ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชนพร้อมทั้ง ประชาชนทั่วไป ควรร่วมมือร่วมใจกัน จัดให้มีการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับ นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งผู้ศึกษาคิดว่า จะมีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น ห้องน้ำ สาธารณะ สถานที่จอดรถ โทรศัพท์สาธารณะ ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ป้ายบอกเส้นทาง

ท่องเที่ยว การดูแลความปลอดภัย แผนที่แหล่งท่องเที่ยว ควรจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวแนะนำสถานที่ เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อผู้สนใจหรืออาจจะเป็นประโยชน์ของชุมชน ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาเรื่อง ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนตลาดน้ำลำพญา
2. ควรมีการศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆอีก

ภาษาอังกฤษ
เพื่อการช้อ-ขาย

ประโยชน์ง่าย • สันทนาการ
ร่วมคำศัพท์
ของหวาน - ขนมห

ประโยชน์ต่าง ๆ
ในการช้อ-ขาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

The book cover features a purple and orange color scheme. At the top, the title 'ภาษาอังกฤษเพื่อการช้อ-ขาย' (English for Reading) is written in large, stylized Thai characters. Below the title, there are several lines of text: 'ประโยชน์ง่าย • สันทนาการ' (Easy benefits • Entertainment), 'ร่วมคำศัพท์ของหวาน - ขนมห' (Share vocabulary of sweets - fruits), and 'ประโยชน์ต่าง ๆ ในการช้อ-ขาย' (Various benefits in reading). The cover is decorated with illustrations of people reading books, a large traditional Thai umbrella (parasol) in the background, and a circular seal at the bottom with the text 'มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์' (Rajabhat Vachiravech University). The overall design is vibrant and educational.

Fruits ผลไม้

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
banana	บะ แนน' นา	กล้วย
orange	ออ' เร็นจ	ส้ม
papaya	พะ พา' ยา	มะละกอ
mango	แม็ง' โก	มะม่วง
apple	แอป' เฟิล	แอปเปิ้ล
pineapple	'ไพน์' แอป เฟิล	สับปะรด
coconut	โค' โคะ นัท	มะพร้าว
durian	ดู' เรียน	ทุเรียน
mangosteen	แม็ง' โกส' ทิน	มังคุด
rose-apple	โรส' แอป เฟิล	ชมพู่
peach	พีช	ลูกพีช
pear	แพร์	ลูกแพร์
plum	พลัม	ลูกพลัม
apricot	เอ' พริ ค็อท	ลูกแอ็ปปริคอต
kiwi	คี' วี	ลูกกีวี
avocado	แอ็ฟ' วอ' คาโดะ	ลูกอะโวคาโด
contaloupe	แคน' ทะ ลูพ	แตงแคนตาลูป
watermelon	วอ' เทอร' เม' ลัน	แตงโม
grape	เกรพ	องุ่น
cherry	เชอ' รี่	เชอร์รี่
strawberry	สทรอ' เบอ รี่	สตรอเบอร์รี่
raspberry	แรส' เบอ รี่	ราสเบอร์รี่
blueberry	บลู' เบอ รี่	บลูเบอร์รี่
guava	กวา' ฝะ	ผลฝรั่ง
pomelo	พ็อม' มี โล	ส้มโอ
pomegranate	พ็อม' แกรน เน้ท	ทับทิม
rambutan	แร้ม' บู ทัน	เงาะ

คำศัพท์	คำอ่าน	ความหมาย
prickly pear	พริกคง ลี แพร่	ลูกแพร์ขน
longan	ลอง' เกินู	ลำไย
lichee	ไล' ซี	ลิ้นจี่
sapodilla	แซ โพะ ดิล'	ละ ละมุด
santol	แซนทอล	กระท้อน
Chinese pear	ไชนีส แพ	สาเก cherry
jackfruit	แจ้คฟรุท	ขนุน
star fruit/carambola	สตาร์ ฟรุท / คาร์แอมโบลา	มะเฟือง
passion fruit	แพชชั่น ฟรุท	เสาวรส
star gooseberry	สตาร์ กูซเบอรี่	มะยม
peach	พีช	ลูกท้อ
water chestnut	วอเทอะ เซสทนต์	แห้ว
southern langsat	เซาเทิร์น แลงแซท	ลองกอง
langsat	แลงแซท	กลางสาต
taro	ทาโร	เผือก
potato	โพเทโท	มันฝรั่ง
sweet potato	สวีท โพเทโท	มันเทศ
corn	คอร์น	ข้าวโพด
tamarind	แทมมะรินด์	มะขาม
Rose apple	โรซ แอป' เพลส	น้ำดอกไม้
Pomerac	พอม' เมอแรค	ชมพู่มะเหมี่ยว

Vegetables ผัก

<u>คำศัพท์</u>	<u>คำอ่าน</u>	<u>ความหมาย</u>	
Cabbage	แค้บบิง	กะหล่ำปลี	
Broccoli	บร็อคโคลี	บร็อคโคลี	
Tomato	โทเม-โท	มะเขือเทศ	
Onions	อัน-ยัน	หัวหอม	
Potato	โพะเท-โท	มันฝรั่ง	
Cucumber	คิว'คัมเบอะ	แตงกวา	

<u>คำศัพท์</u>	<u>คำอ่าน</u>	<u>ความหมาย</u>
Lemon	เลมอน	มะนาว
Chinese kale	ไช' นิช เคล	คะน้า
Asparagus	แอสพา-ระกัซ	หน่อไม้ฝรั่ง

บทสนทนาซื้อขายผลไม้(มะละกอ)

Good morning. Can I help you? (

กูด มอร์นิง แคน ไอ เฮล ยู)

สวัสดีค่ะ มีอะไรให้ฉันช่วยไหมคะ

Yes, please. I want to buy some fruit. Do you have some papayas?

(เยส พลีส ไอ ว็อน ทู บาย ซัม ฟรุต ดู ยู แฮฟ ซัม พัพพะยะ)

มีค่ะ ฉันต้องการซื้อผลไม้ คุณมีมะละกอไหมคะ

Yes. How many do you want?

(เยส ฮาว แมนี่ ดู ยู ว็อนท)

มีค่ะ คุณต้องการเท่าไรคะ

Two please, and give me six apples, a pomelo and a watermelon too. Do you have Oranges?

(ทู พลีส แอน กีฟ มี ซิกส แอปเปิ้ล อะพอมมิโล แอน อะวอเทอร์มิเลิ่น ทู ดู ยู แฮฟ ออเรนจิส)

เอา 2 ลูกค่ะ และฉันอยากได้แอปเปิ้ล 6 ลูก ส้มโอ 1 ลูก และแตงโม 1 ลูก คุณมีส้มไหมคะ

Yes. How many do you want?

(เยส ฮาว แมนี่ ดู ยู ว็อนท)

มีค่ะ คุณต้องการเท่าไรคะ

I want 2 kilos.

(ไอ ว็อน ทู กิโลส์)

ฉันต้องการ 2 กิโลค่ะ

Is there anything else?

(อิส แด เอ็นนี่ทิง แอลส์)

คุณต้องการสิ่งอื่นอีกไหม

No, that's all.

(โน้ แดทส ออล)

ไม่ล่ะ พอแล้ว

บทสนทนาซื้อขายผลไม้ (มะเขือเทศ)

TRADER: Come on, now! Lovely tomatoes, 35p a pound!

คนขาย: เร่เข้ามาจ้า มะเขือเทศสดๆ 1ปอนด์ แค่ 35 ปอนด์เท่านั้นจ้า

BUYER: They look a bit small to me. Are they ripe?

คนซื้อ: ลูกมันดูเล็กจัง มันสุกหรือยังนะ?

TRADER: Oh, yes, they're ready to eat today.

คนขาย: วันนี้กินได้แล้วจ้า

BUYER: OK, I'll have a pound then.

คนซื้อ: จั๊นจั๊นเอา 1 ปอนด์

TRADER: Right, what about some onions or potatoes?

คนขาย: ได้จ้ะ, จะรับหัวหอมกับมันเทศนั้ด้วยไม้จ้ะ

BUYER: No thanks, I don't want any more vegetable today.

คนซื้อ: ไม่ล่ะจ้ะขอบใจ, จั๊นไม่ต้องการผักอื่นุแล้วละจ้ะวันนี้

TRADER: OK. I've got some delicious strawberries.

คนขาย: ได้จ้ะ. สตอเบอร์รี่ก็หวานนะ

BUYER: Hmm, yes, they look good. Can I taste one?

คนซื้อ: อีมีม ดูน่ากินดินะ ขอชิมซักลูกได้ไม้?

TRADER: No, I'm sorry, you can't. You can look or buy, that's all!

คนขาย: ไม่ได้จ้ะเสียใจด้วย, ชิมไม่ได้จ้ะ, ให้ดูและซื้อ แค่นั้นจ้ะ

BUYER: Alright, I'll just take the tomatoes, thanks.

คนซื้อ: เอาละ ฉันเอามาซื้อเทศอย่างเดียว ขอบใจ

บทสนทนาภาษาอังกฤษที่ร้านขายผักผลไม้

พนักงานขาย: May I help you?

เมย์ ไอ์ เฮลพ ยู?

(มีอะไรให้ช่วยไหมครับ?)

ลูกค้า: Yes, please. I would like to have some oranges.

เยส พลีส ไอ์ วุด ไลค ทู แฮฟว ซัมโอเรนจิส

(ค่ะ ดิฉันอยากซื้อส้มสักหน่อยค่ะ)

พนักงานขาย: How many oranges would you like?

ฮาว แมนนิ โอเรนจิส วุด ยู ไลค?

(คุณต้องการส้มเท่าไรครับ?)

ลูกค้า: I would like to have two kilos. How much does it cost?

ไอ์ วุด ไลค ทู แฮฟว ทู กิโลส ฮาว มัช คัสท คอสท?

(ฉันต้องการ 2 กิโลค่ะ ราคาเท่าไรคะ?)

พนักงานขาย: Here you are eighty baht. Is there anything else?

เฮียร์ ยู อาร์ เอทตี บาท อิช แดร์ เอนนิซิง เอลส?

(ได้แล้วครับ แปดสิบบาทครับ คุณต้องการอย่างอื่นอีกไหมครับ?)

ลูกค้า: I also want to buy some mangosteens.

ไอ์ ออลโซ วอนท ทู บาย ซัม แมงกะสุทินส

(ฉันอยากได้มังคุดสักหน่อยด้วยค่ะ)

พนักงานขาย: How many mangosteens would you like?

ฮาว แมนนิ แมงกะสุทินส วุด ยู ไลค?

(คุณต้องการมังคุดเท่าไรครับ?)

ลูกค้า: Two kilos please. How much is it?

ทู กิโลส พลีส ฮาว มัช อิช อิท?

(สองกิโลคะ เท่าไหร่คะ?)

พนักงานขาย: Sixty baht, madam. Is there anything else?

ซิกทิ บาท แมดเดิม อิช แดร์ เอนนิริง เอลส?

(60 บาทครับ ต้องการอย่างอื่นอีกไหมครับ?)

ลูกค้า: No, those are all. Here is the money.

โน โดซ อาร์ ออล เฮียร์ อิช เดอะ มัันนี

(ไม่ล่ะคะ เท่านั้นแหละคะ นี่เงินคะ)

พนักงานขาย: Here is your change. Thank you.

เฮียร์ อิช ยัวร์ เซนจ แร็งคฺ กิว

(นี่เงินทอนครับ ขอขอบคุณครับ)

ลูกค้า: Thank you.

แร็งคฺ กิว

Souvenir (ของที่ระลึก)

Shirt= เสื้อเชิ้ต

Seller: Hello. Welcome to our market.

(สวัสดีครับ ตลาดของเรายินดีต้อนรับครับ)

Customer: Hi, I need a shirt.

(สวัสดีครับ ผมต้องการเสื้อเชิ้ต)

Seller: This way please.

(เชิญทางนี้ครับ)

Seller: Do you like this one?

(คุณชอบตัวนี้ไหมครับ)

Customer: OK, I will take this shirt. How much?

(ตกลง ผมเอาเสื้อเชิ้ตตัวนี้ราคาเท่าไรครับ)

Seller: 699 baht.

(699 บาทครับ)

Seller: Thank you.

(ขอบคุณครับ)

Doll= ตุ๊กตา

Seller: Good morning madam, may I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Let me see dolls.

(ฉันขอคตุ๊กตาหน่อยค่ะ)

Seller: Would you prefer this one?

(คุณชอบตัวนี้ไหมครับ?)

Customer: Aha, this is a very nice one, isn't it?

(อืม ตัวนี้สวยเขียวนะคะ)

Seller: Yes, this is the best one we have here.

(ครับตัวนี้เป็นตัวที่สวยงามที่สุดในร้านครับ)

Seller: They will reveal a smaller figure of the same sort inside.

(แล้วจะเห็นตุ๊กตาดูตัวเล็กๆลงเรื่อยๆ ซึ่งข้างในมีลายแบบเดียวกัน)

Customer: I think it is very expensive. How much is it?

(ราคาคงแพงมากนะคะ ตัวเท่าไรคะ?)

Seller: 199 baht.

(199 บาท ครับ)

Customer: Ahh. Ok. Here is 199 baht.

(ค่ะ นี่ค่ะ 199บาท)

Seller: Thank you very much, madam.

(ขอบคุณมากครับ)

Postcard= ไปรษณียบัตร

Seller: Hello, what would you like, sir?

(สวัสดีครับ คุณต้องการซื้ออะไรครับ)

Customer: How much is this postcard?

(ไปสการ์ดนี้ราคาเท่าไรหรือคะ)

Seller: It's 50 baht.

(50 บาทครับ)

Customer: All right. I'll take two pieces.

(ดีละ ฉันต้องการสัก 2 ใบ)

Seller: Ok. certainly madam. Please wait a minute.

(โอเคครับ กรุณารอสักครู่ นะครับ)

Customer: Thank you. How much are they altogether?

(ขอบคุณค่ะ รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's all 100 baht. Thank you.

(ทั้งหมด 100 บาทครับ ขอบคุณครับ)

Keychain= พวงกุญแจ

Seller: Good morning madam, may I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Do you have a pretty keychain. How much is it?

(คุณมีพวงกุญแจน่ารักๆไหม ราคาเท่าไรคะ?)

Seller: Yes, I do. What kind of keychain would you like?

(ครับ มีครับคุณสนใจพวงกุญแจแบบไหนครับ?)

Customer: A doll keychain.

(พวงกุญแจตุ๊กตาค่ะ)

Seller: Ok. It's 50 baht. Anything else?

(โอเคครับ ราคา 50 บาทครับ อย่างอื่นจะรับอีกไหมครับ?)

Customer: No, thank you. How much are they altogether?

(ไม่ละ ขอขอบคุณค่ะ รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's all 50 baht. Thank you very much, madam. Good bye.

(ทั้งหมด 50 บาทครับ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ)

Purse/ wallet= กระเป๋าตังค์

Seller: Hello, What would you like, sir?

(สวัสดีค่ะ คุณต้องการซื้ออะไรค่ะ)

Customer: I would like a purse please.

(ฉันอยากได้กระเป๋าตังค์สักใบค่ะ)

Seller: Ok. It's 1,000 baht.

(โอเคครับ กระเป๋าตังค์ ราคา 1,000 บาทครับ)

Customer: Ok. Here is 1,000 baht.

(ค่ะ นี่ค่ะ 1,000 บาท)

Seller: Thank you very much, madam. Good bye.

(ขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ)

Scarf= ผ้าพันคอ

Seller: Hello, can I help you?

(สวัสดีค่ะ ให้ดิฉันช่วยอะไรไหมค่ะ?)

Customer: I need some blue scarves.

(ฉันต้องการผ้าพันคอสีฟ้าค่ะ)

Seller: Certainly madam. Please wait a minute. Anything else?

(โอเคค่ะ กรุณารอสักครู่ค่ะ รับอะไรเพิ่มอีกไหมค่ะ)

Customer: No, thank you. How much are they altogether?

(ไม่ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ รวมทั้งหมดเท่าไรค่ะ?)

Seller: That's all 2,500 baht.

(ทั้งหมด 2,500 บาทครับ)

Customer: Ok. Here is 1,500 baht.

(ค่ะ นี่ค่ะ 2,500 บาท)

Seller: Thank you very much, madam. Please come again. Good bye.

(ขอบคุณมากครับ นี่เงินทอนครับ สวัสดีครับ)

Shawl= ผ้าคลุมไหล่

Seller: Hello, can I help you?
(สวัสดีค่ะ ให้ดิฉันช่วยอะไรไหมค่ะ?)

Customer: I need some shawls.
(ฉันต้องการผ้าคลุมไหล่ค่ะ)

Seller: Ok madam. Please wait a minute. Anything else?
(โอเคค่ะ กรุณารอสักครู่ค่ะ รับอะไรเพิ่มอีกไหมค่ะ)

Customer: No, How much are they altogether?
(ไม่ละ รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's all 2,000 baht. Thank you very much, madam.
(ทั้งหมด 2,000บาทครับ ขอขอบคุณมากครับ)

Bracelet= กำไลข้อมือ

Seller: Good morning madam, may I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Do you have bracelet. How much is it?

(คุณมีกำไลข้อมือน่ารักๆไหม ราคาเท่าไรคะ?)

Seller: Yes, I do.

(ครับ มีครับ)

Customer: All right. I'll take two pieces.

(ดีละ ฉันต้องการสัก 2 อัน)

Seller: Certainly madam. That's all 300 baht.

(โอเคครับ ทั้งหมด 300 บาทครับ)

Customer: Ok. Here is 300 baht.

(ค่ะ นี่คะ 300 บาท)

Seller: Thank you very much, madam. Please do come again. Good bye.

(ขอบคุณมากครับ กรุณาแวะมาอีกนะครับ สวัสดีครับ)

Hat= หมวก

Seller: Good morning madam, can I help you?)

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Ok. I want to pink hats.

(คะฉันต้องการหมวกสีชมพูค่ะ)

Seller: Ok.

(โอเคครับ)

Customer: How much are they altogether?

(รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's all 1,500 baht.

(ทั้งหมด 1,500 บาทครับ)

Seller: Thank you very much, madam. Here is your change. Please come again.

Good bye.

(ขอบคุณมากครับ นี่เงินทอนครับ กรุณาแวะมาอีกนะคะ สวัสดีครับ)

Notebook= สมุดบันทึก

Seller: Good morning madam can I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Ok. I want a small notebook.

(ค่ะ ฉันต้องการ สมุดโน้ตเล่มเล็กค่ะ)

Seller: Ok.

(โอเคครับ)

Customer: How much is it?

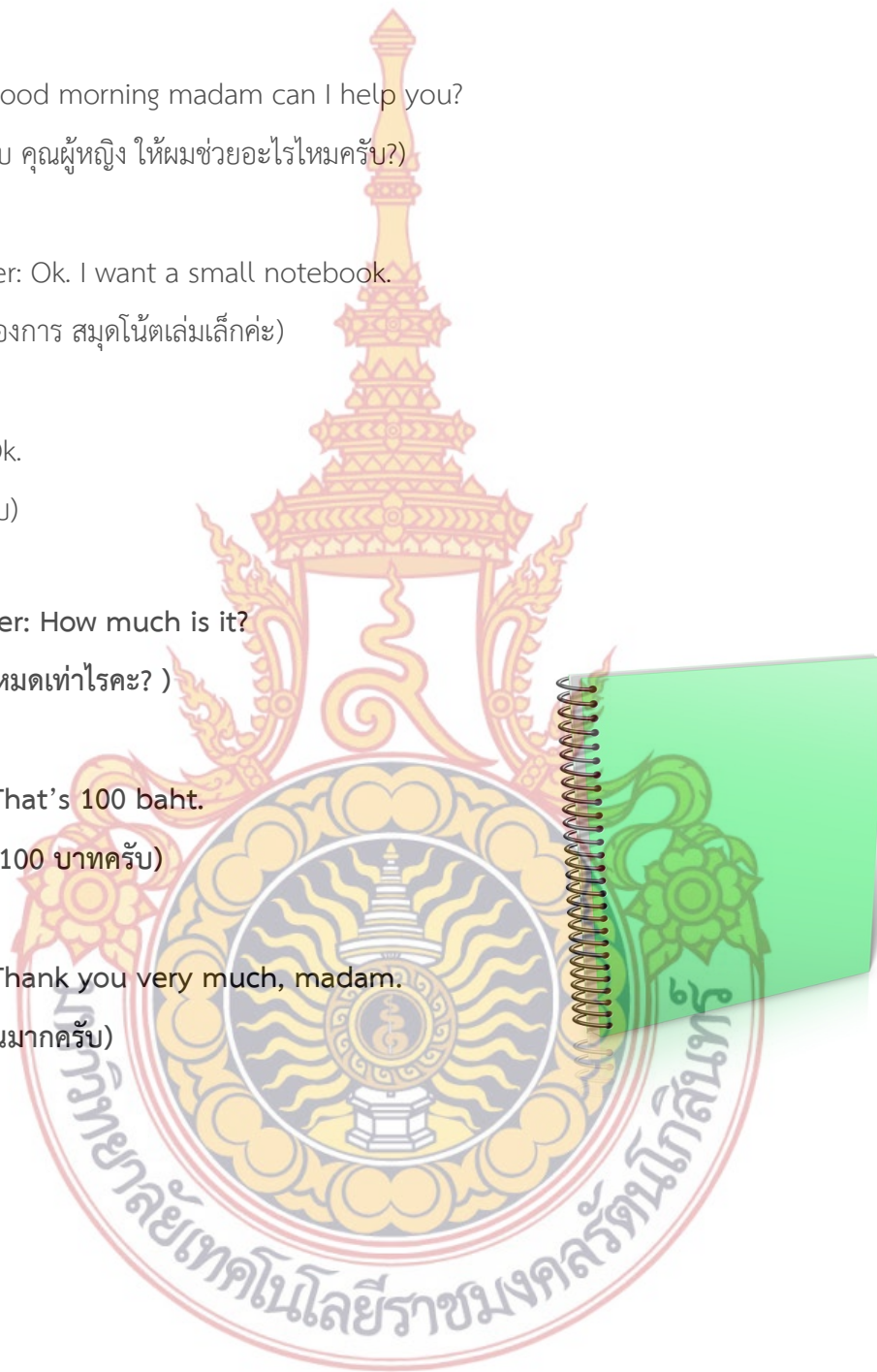
(รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's 100 baht.

(ทั้งหมด 100 บาทครับ)

Seller: Thank you very much, madam.

(ขอบคุณมากครับ)

Wooden chopsticks= ตะเกียบไม้

Seller: Good morning madam can I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Ok. I want to wooden chopsticks.

(ค่ะ ฉันต้องการตะเกียบไม้ค่ะ)

Seller: Ok.

(โอเคครับ)

Customer: How much are they altogether?

(รวมทั้งหมดเท่าไรคะ?)

Seller: That's all 100 baht.

(ทั้งหมด 100 บาทครับ)

Seller: Thank you very much, madam.

(ขอบคุณมากครับ)

Bottle opener= ที่เปิดขวด

Seller: Good morning madam may I help you?

(สวัสดีครับ คุณผู้หญิง ให้ผมช่วยอะไรไหมครับ?)

Customer: Ok. I want to a bottle opener.

(ค่ะ ฉันต้องการที่เปิดขวดค่ะ)

Seller: Ok.

(โอเคครับ)

Customer: How much does it cost?

(เท่าไรคะ?)

Seller: That's 500 baht.

(ทั้งหมด 500 บาทครับ)

Seller: Thank you very much, madam. Here is your change. Good bye.

(ขอบคุณมากครับ นี่เงินทอนครับ สวัสดีครับ)

Watch= นาฬิกาข้อมือ

Seller: Welcome. How can I help you?

(ยินดีต้อนรับค่ะ คุณต้องการนาฬิกาเรือนไหน)

Customer: Can I look this one?

(ผมขอดูนาฬิกาเรือนนี้ครับ)

Seller: Yes.

(ได้ค่ะ)

Customer: How much?

(ราคาเท่าไรครับ)

Seller: 5,950 baht.

(5,950 บาทค่ะ)

Customer: OK, I will take it.

(ตกลงผมเอานาฬิกาเรือนนี้ครับ)

Seller: Thank you very much.

(ขอบคุณมากค่ะ)

Customer: Goodbye.

(ลาก่อนครับ)

Cap = หมวกแก๊ป

Seller: Hello.

(สวัสดีค่ะ)

Customer: I'm interested in this red cap.

(ดิฉันสนใจหมวกสีแดงใบนี้ค่ะ)

Seller: It's perfect for women.

(เหมาะสมกับคุณผู้หญิงดีค่ะ)

Customer: How much?

(ราคาเท่าไรค่ะ)

Seller: 399 baht.

(399 บาทค่ะ)

Customer: OK, I will take the red cap.

(ตกลงดิฉันเอาหมวกสีแดงใบนี้ค่ะ)

Seller: Here is your change. Thank you.

(นี่ค่ะเงินทอน ขอขอบคุณที่ใช้บริการค่ะ)

Necklace= สร้อยคอ

Seller: Good morning. Which ones do you prefer?

(ยินดีต้อนรับค่ะ สนใจสินค้าชิ้นไหนค่ะ)

Customer: Can I take a look at beautiful necklaces.

(ขอดูสร้อยคอสวยๆหน่อยครับ)

Seller: Here you have the most beautiful necklaces.

(นี่ค่ะ สร้อยคอที่สวยงามที่สุดค่ะ)

Customer: My wife will love it.

(ภรรยาของผมต้องชอบแน่ๆ)

Seller: I think she will like it.

(ดิฉันก็คิดเธอจะชอบมันค่ะ)

Customer: OK, I will take this one.

(ตกลง ผมเอาสร้อยคอเส้นนี้ครับ)

Customer: How much does it cost?

(ราคาเท่าไรครับ)

Seller: 35,900 baht.

(35,900 บาทค่ะ)

Customer: Here's the money and keep the change.

(นี่ครับเงิน ไม่ต้องทอนครับ)

Seller: Thank you for visiting our shop.

(ขอบคุณที่ใช้บริการของทางร้านค่ะ)

Earrings= ต่างหู

Seller: Hello madam.

(สวัสดีค่ะ ยินดีต้อนรับค่ะ)

Customer: I want to buy some earrings. Could you please recommend me?

(ดิฉันสนใจต่างหูค่ะ แนะนำดิฉันหน่อยนะคะ)

Seller: Here are they, do you earrings like it?

(นี่ค่ะต่างหู คุณชอบไหมค่ะ)

Customer: I like them.

(ดิฉันชอบมากเลยค่ะ)

Customer: How much?

(ราคาเท่าไรค่ะ)

Seller: 99,000 baht.

(99,000 บาทค่ะ)

Customer: They're too expensive. I think I can't buy them.

(แพงมากเลยค่ะ ดิฉันคงซื้อไม่ได้ค่ะ)

Seller: You're welcome to try other ones.

(ไม่เป็นไรค่ะ ลองดูสินค้าชิ้นอื่นก่อนก็ได้ค่ะ)

Customer: Thank you very much.

(ขอบคุณมากค่ะ)

Ring= แหวน

Seller: Hello. Which ones do you prefer?

(สวัสดีค่ะ สนใจสินค้าชิ้นไหนคะ)

Customer: I want a wedding ring.

(ผมอยากได้แหวนแต่งงานครับ)

Seller: Here are wedding rings. You can choose it here.

(นี่ค่ะแหวนสำหรับแต่งงาน เชิญคุณเลือกได้ตามสบายเลยนะคะ)

Customer: I like this ring.

(ผมชอบแหวนวงนี้ครับ)

Seller: I will take it into the gift box.

(ดิฉันจะเอาแหวนใส่กล่องของขวัญให้ค่ะ)

Customer: Thank you.

(ขอบคุณครับ)

Piggy bank= ı

Seller: Hello.

(สวัสดีครับ)

Customer: I would like to a gift.

(ผมอยากได้ของขวัญสักหนึ่งชิ้นครับ)

Seller: This way. We have many products.

(เชิญทางนี้ครับ ทางร้านเรามีสินค้ามากมาย)

Customer: I want the piggy bank.

(ผมเอากระปุกออมสินอันนี้ครับ)

Seller: Piggy bank is just 199 baht.

(กระปุกออมสินราคา 199 บาทครับ)

Customer: Please wrap gift for me.

(ช่วยห่อของขวัญให้ผมด้วยนะครับ)

Seller: You are welcome. Please wait.

(ยินดีครับ รอสักครู่ครับ)

Customer: Thank you very much.

(ขอบคุณมากครับ)

Glass of water = แก้วน้ำ

Seller: Hello.

(สวัสดีครับ)

Customer: I want a piece of souvenir. Could you recommend me?

(ผมอยากได้ของที่ระลึกสักชิ้น คุณพอจะแนะนำได้ไหมครับ)

Seller: Are you interested in a glass set?

(คุณสนใจชุดแก้วน้ำไหมครับ)

Customer: Yes. How much?

(ผมสนใจครับ ราคาเท่าไร)

Seller: 999 baht sir.

(ราคา 999 บาทครับ)

Customer: Here's bill.

(นี่ครับเงินค่าสินค้า)

Seller: Thank you very much. Please come and visit us again.

(ขอบคุณมากครับ โอกาสหน้าเชิญใหม่ครับ)

Car models= โมเดลรถยนต์

Seller: Hello.

(สวัสดีค่ะ ยินดีต้อนรับค่ะ)

Customer: Can I see your product

(ผมขอเลือกดูสินค้าก่อนนะคะ)

Seller: Of course.

(เชิญค่ะ)

Customer: I want this one.

(ผมได้สินค้าแล้วครับ)

Seller: A car model. Anything else, sir?

(โมเดลรถยนต์ชิ้นเดียวใช่ไหมครับ)

Customer: Yes, how much?

(ใช่ครับ ราคาเท่าไร)

Seller: 850 baht.

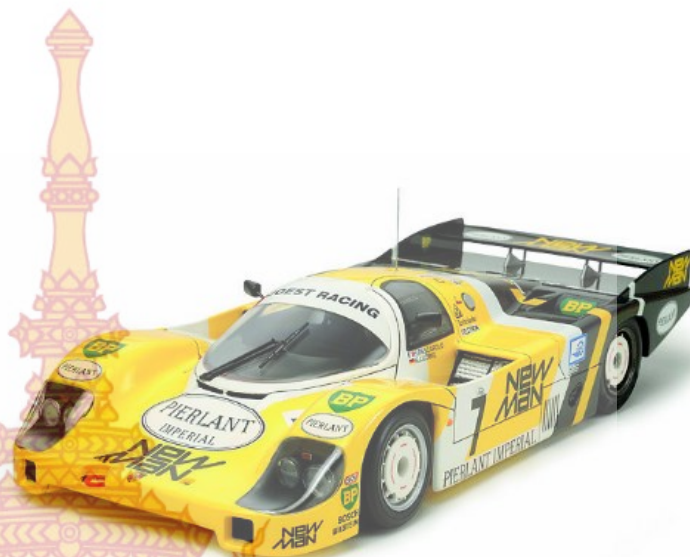
(850บาทค่ะ)

Customer: Here's the money.

(นี่รับเงิน)

Seller: Thank you very much.

(ขอบคุณมากค่ะ)

Pen= ปากกา

Customer: Hello, I would like to a gift.

(สวัสดีค่ะ ดิฉันต้องการของที่ระลึกค่ะ)

Seller: This way please.

(เชิญเลือกของที่ระลึกทางด้านนี้เลยครับ)

Customer: How much is this pen?

(ปากกาดำนี้ราคาเท่าไรค่ะ)

Seller: 199 baht.

(199 บาท)

Customer: Wrap it for me, please.

(ห่อเป็นของขวัญให้ดิฉันด้วยนะคะ)

Seller: No problem. Just a moment please.

(ได้ครับ รอสักครู่นะคะ)

Perfume= น้ำหอม

Seller: Hello. Welcome to our shop.

(สวัสดีค่ะ ยินดีต้อนรับค่ะ)

Customer: Let me try the perfume.

(ดิฉันขอลองดมก่อนนะคะ)

Seller: Sure.

(เชิญค่ะ)

Customer: I really like this scent. How much is it?

(ดิฉันชอบกลิ่นนี้มากเลย)

Seller: 100 baht.

(100 บาท)

Customer: Here is the money.

(นี่ค่ะเงินค่าน้ำหอม)

Seller: Thank you very much.

(ขอบคุณมากค่ะ)

Brooch = เข็มกลัด

Seller: Hello.

(สวัสดีครับ)

Customer: Hello, I would like to buy a gift.

(สวัสดีค่ะ ดิฉันต้องการของที่ระลึกค่ะ)

Seller: How about the brooch? It looks great.

(ลองดูเข็มกลัดไหมครับ ดูดีเลยทีเดียว)

Customer: Good. Let me choose it first.

(น่าจะใจนะค่ะ ขอเลือกก่อนนะค่ะ)

Customer: I will take this brooch. How much?

(ดิฉันเอาเข็มกลัดอันนี้ค่ะราคาเท่าไรค่ะ)

Seller: 59 baht.

(59 บาท)

Customer: Here it is.

(นี่ค่ะเงิน)

Seller: Thank you very much.

(ขอบคุณมากครับ)

Match = ไม้ขีดไฟ

Seller: Hello. Can I help you? Which ones do you prefer?
(สวัสดีครับ ให้ช่วยอะไรไหมครับ สนใจสินค้าชิ้นไหนสอบถามได้ครับ)

Customer: How much are these matches?
(ไม้ขีดไฟราคาเท่าไรครับ)

Seller: 59 baht.
(59 บาทครับ)

Customer: 5 pieces please.
(ขอซื้อไม้ขีดไฟ 5 อันครับ)

Seller: That is 295 baht.
(ทั้งหมดเป็นเงิน 295 บาท)

Customer: Here's the money and keep the change.
(นี่ครับเงิน ไม่ต้องทอนครับ)

Seller: Thank you very much.
(ขอบคุณมากครับ)

Drawing= รูปวาด

Drawer: Hello.

(สวัสดีครับ)

Drawer: Do you want to get your own portrait?

(ต้องการให้ผมวาดรูปคุณไหมครับ)

Father: I want my son's portrait to be a birthday gift for him.

(วาดรูปลูกชายของผมครับ จะเอาไปเป็นของขวัญวันเกิดของเขาครับ)

Drawer: Wait please.

(รอสักครู่ นะครับ)

.....20 mins.....

Drawer: It's finished. How is it?

(เสร็จเรียบร้อยแล้วครับ เป็นอย่างไรบ้างครับ)

Father: Wow, I really like it a lot. How much?

(ว้าว เหมือนมากเลยครับ ผมชอบมาก ราคาเท่าไรครับ)

Drawer: 200 baht.

(200 บาทครับ)

Father: Here it is. Thank you very much. My son will love it.

(ขอบคุณมากๆครับ ลูกชายของผมต้องชอบแน่ๆ)

ประโยคสอบถามราคาภาษาอังกฤษ

How much is it?

ฮาว มัช อีส อิท

มันราคาเท่าไร

How much are they?

ฮาว มัช อาร์ เฮย์

พวกนั้นราคาเท่าไร

How much does it cost?

ฮาว มัช ดาส อิท คอสท

ราคาเท่าไร (สินค้าชิ้นเดียว)

How much do they cost?

ฮาว มัช ดู เฮย์ คอสท

ราคาเท่าไร (สินค้าหลายชิ้น)

How much is this shoes?

ฮาว มัช อีส ธิส ชูส

รองเท้าคู่นี้ราคาเท่าไร

How much is that shirt?

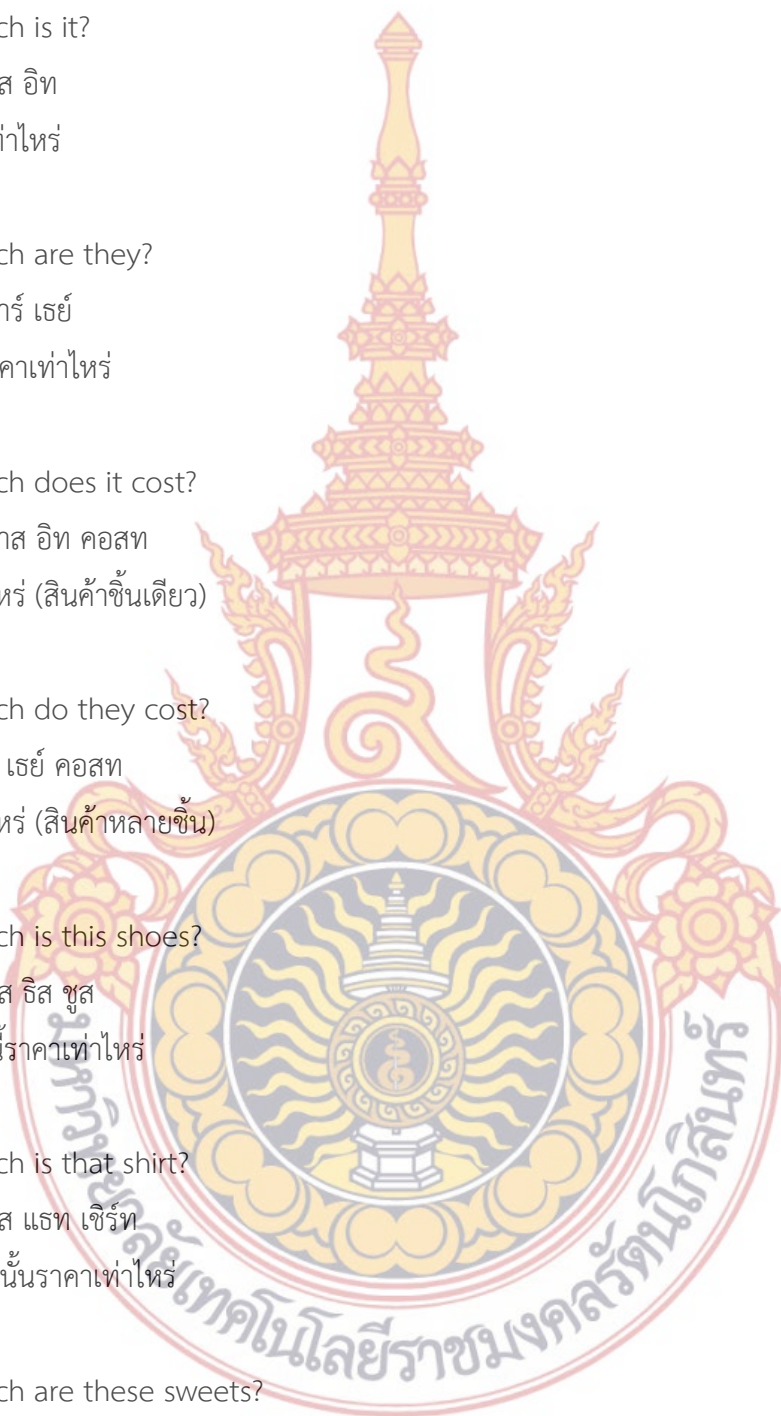
ฮาว มัช อีส แธท เชิร์ต

เสื้อเชิ้ตตัวนั้นราคาเท่าไร

How much are these sweets?

ฮาว มัช อาร์ ธีส สวิตส

ขนมพวกนี้ราคาเท่าไร

How much are those bags?

ฮาว มัช อาร์ โธส แบกส
กระเป๋าวกนั้นราคาเท่าไร

Can you check the price?

แคน ยู เช็ค เอะส ไพรช
ช่วยเช็คราคาให้หน่อยได้ไหม

What is the price?

วอท อีส เอะส ไพรช
ราคาเท่าไหร่

What is the retail price?

วอท อีส เอะส รีเทล ไพรช
ราคาขายปลีกเท่าไหร่

What is the wholesale price?

วอท อีส เอะส โฮลเซล ไพรช
ราคาขายส่งเท่าไหร่

How much is that in the window?

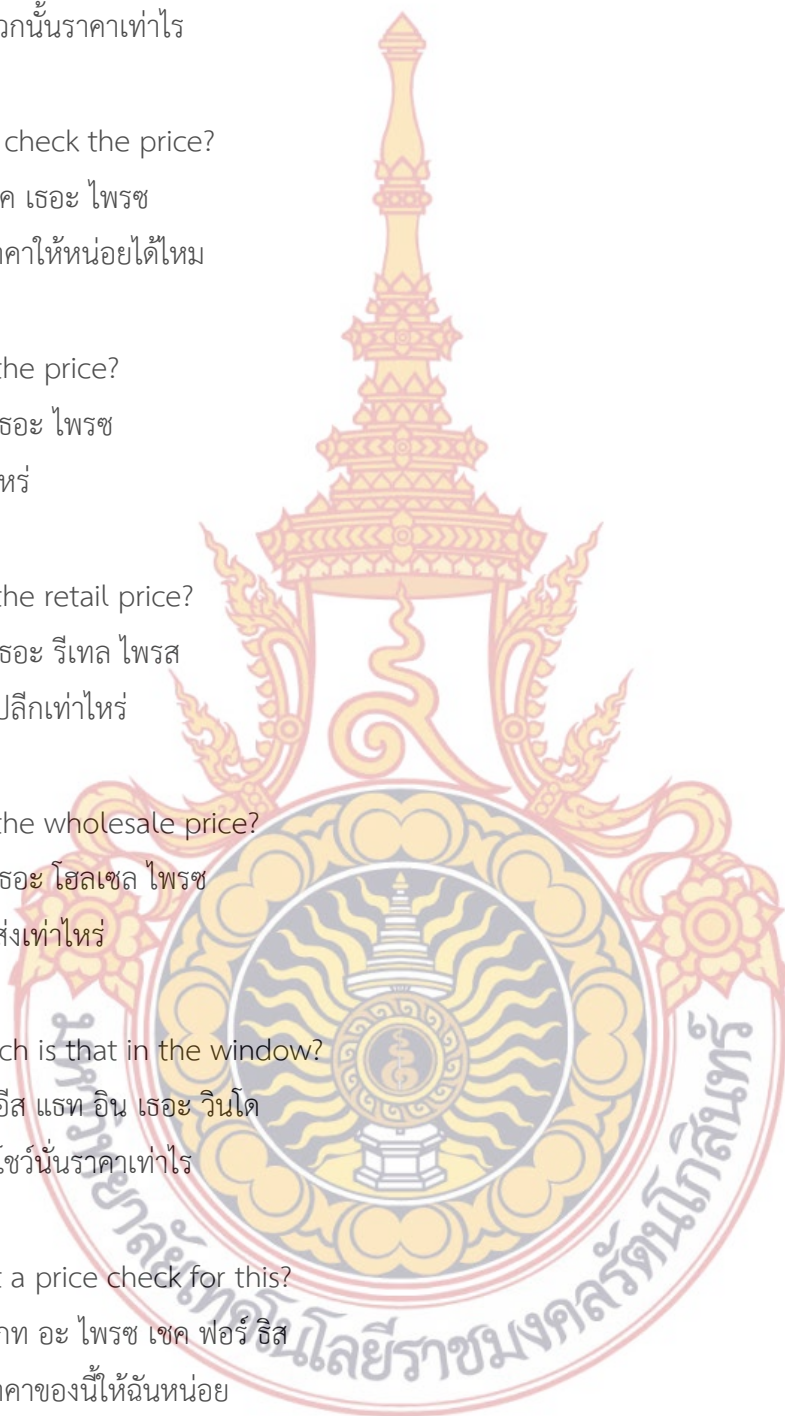
ฮาว มัช อีส แธท อิน เอะส วินโด
ที่อยู่ในตู้โชว์นั้นราคาเท่าไร

Can I get a price check for this?

แคน ไอ เกท อะ ไพรช เชค ฟอร์ อีส
ช่วยเช็คราคาของนี้ให้ฉันหน่อย

It's very cheap.

อิทส เวย์รี่ ชีพ
ถูกมากมาย

A little expensive.

อะ ลิทเทิล อิคสเพนซีฟว
แพงไปหน้อยนะ

It's very expensive.

อิทส เวย์ อิคสเพนซีฟว
แพงมากเลย

ประโยคสนทนากการต่อรองราคาภาษาอังกฤษ

Can you give me a discount?

แคน ยู กิฟว มี อะ ดิสเคาท
ลดให้หน้อยได้ไหม

Can you make it...baht?

แคน ยู เมค อิท...บาท
ราคา...บาท ได้ไหม

I can only spend...baht.

ไอ แคน โอนลี่ สเพนด...บาท
ฉันมีจ่ายแค่...บาทเอง

How about a discount?

ฮาว อะเบาท อะ ดิสเคาท
มีส่วนลดไหมครับ

Do you have any promotions?

ดู ยู แฮฟว เอนนี โพรโมชันส
มีโปรโมชันอะไรบ้างไหม

Do you deliver?

ดู ยู ดิลิฟเวอะ

คุณมีบริการส่งไหม

Does it come with a guarantee?

ดาส อิท คัม วิธ อะ แกเร็นที

มีการรับประกันไหม

Can you give me a little more discount?

แคน ยู กิฟว มี อะ ลิทเทิล มอร์ ดิสเคาท

ช่วยลดมากกว่านี้หน่อยได้ไหม

Could you lower the price a little bit?

คูด ยู โลเออะ เรอะ ไพรัช อะ ลิทเทิล บิท

ช่วยลดราคาอีกนิดได้ไหม

Could I have a ...percent discount?

คูด ไอ แฮฟว อะ...เพอร์เซนต์ ดิสเคาท

ลดให้ฉันสัก...เปอร์เซ็นต์ได้ไหม

We can make a better price.

วี แคน เมค อะ เบทเทอะ ไพรัช

เราสามารถลดราคาให้ได้ครับ

It's on sale for only...baht.

อิทส ออน เซล ฟอร์ โอนลี่...บาท

ตัวนี้ลดราคาอยู่เหลือ...บาท

Make it ten percent discount, sir.

เมค อิท เทน เพอร์เซนต์ ดิสเคาท เซอะ

มีส่วนลดให้ 10 เปอร์เซ็นต์ค่ะคุณ

I can't give you more discount.

ไอ แคนท กิฟว ยู มอร์ ดิสเคาท
ฉันทลดมากกว่านี้ไม่ได้แล้ว

I'm sorry...baht is impssible.

โอม ซอริ...บาท อีส อิมพอสซิเบิล
เสียดใจครับ ราคา...บาท ผมขายให้ไม่ได้

เมื่อลูกค้าได้ของที่ต้องการเรียบร้อยแล้ว ผู้ขายสินค้าอาจถามเพิ่มเติมด้วยคำว่า “ต้องการอะไรเพิ่มไหมค่ะ” สามารถใช้ประโยคเหล่านี้ได้

Anything else?

เอนนี่ริง เอลซ

Would you like anything else?

วูด ยู ไลคเอนนี่ริง เอลซ

Do you want anything else?

ดู ยู วอนทเอนนี่ริง เอลซ

Can I get you anything else?

แคน ไอ เกท ยู เอนนี่ริง เอลซ

ประโยคสนทนาเกี่ยวกับการชำระเงินภาษาอังกฤษ

Do you take credit cards?

ดู ยู เทค แครดิท คาร์ดส
รับบัตรเครดิตไหม

Can I pay by credit card?

แคน ไอ เพย์ บาย แครดิท คาร์ด
จ่ายด้วยบัตรเครดิตได้ไหม

Can I pay by cheque?

แคน ไอ เพย์ บาย เชค
จ่ายด้วยเช็คได้ไหม

I'll pay in cash.

ไอล เพย์ อิน แคช

ฉันจะจ่ายเป็นเงินสด

I'll pay by card.

ไอล เพย์ บาย คาร์ด

ฉันจะจ่ายด้วยบัตร

Could I have a receipt?

คูด ไอล แฮฟว อะ รีซีท

ขอใบเสร็จด้วยได้ไหม

Sorry, we don't take a credit card

ซอรี วี โดนท เทค อะ เครดิท คาร์ด

ขอโทษครับ เราไม่รับบัตรเครดิต

Credit card accepted at minimum amount of...baht.

เครดิต คาร์ด แอคเซพทิด แอท มินนิมัม อะเมานท ออฟ...บาท

รับบัตรเครดิตตั้งแต่...บาทขึ้นไป

Please pay at the cashier.

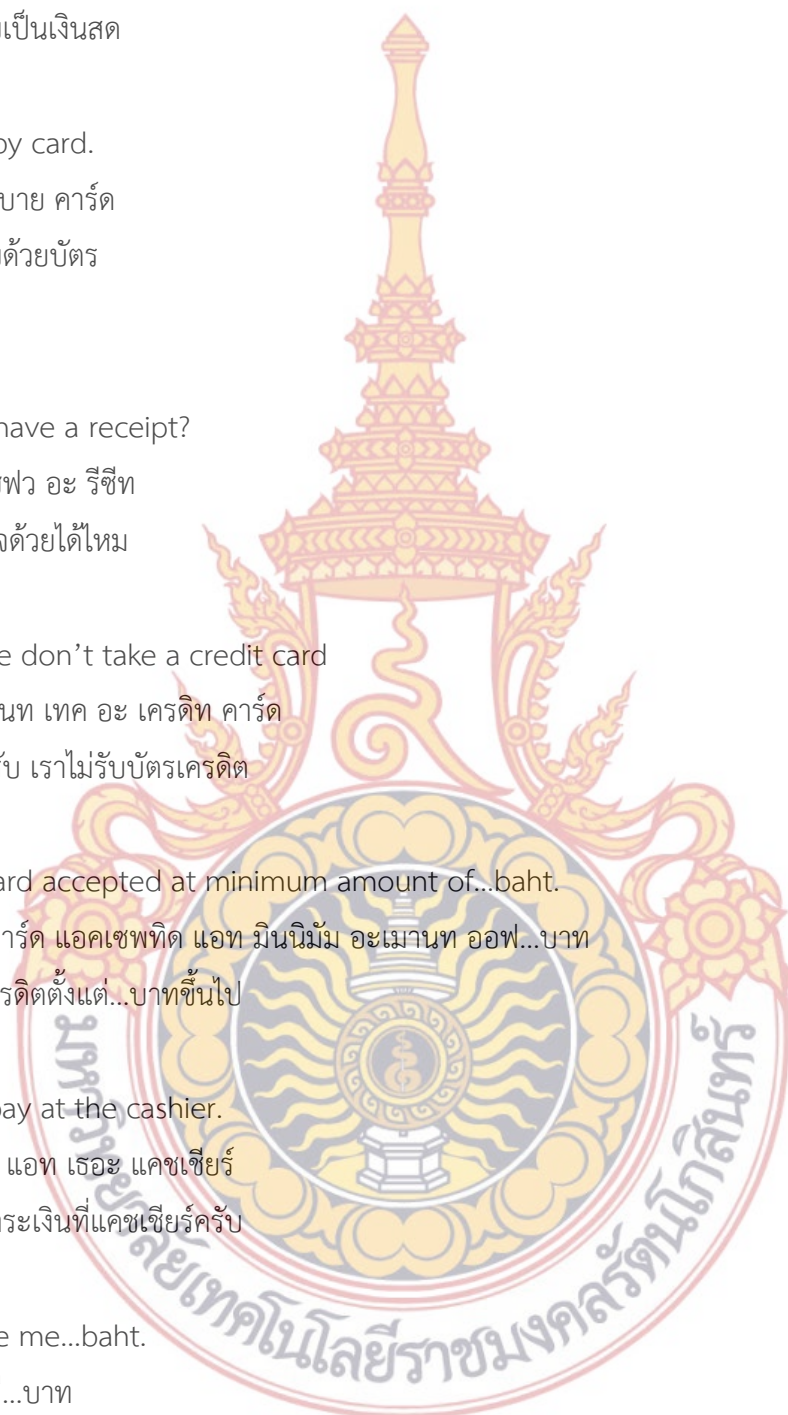
พลีส เพย์ แอท เรอะ แคชเชียร์

รบกวนชำระเงินที่แคชเชียร์ครับ

You gave me...baht.

ยู เกฟว มี...บาท

คุณให้มา...บาท

Your change is...baht.

ยัวร์ เซนจ อีส...บาท

เงินทอนของคุณ...บาทครับ

Received...baht.

รีซีฟวด...บาท

รับมา...บาท

baht change. ...

บาท เซนจ

ทอน...บาทครับ

Do you have smaller bills?

ดู ยู แฮฟว สمولเลอะ บิลส

มีแบงค์ย่อยไหมคะ

Yes. How do you like them?

เยส ฮาว ดู ยู ไคค เรม

มีครับ ต้องการแบงก์ไหนครับ

What's your return policy?

วอทส ยัวร์ รีเทิร์น พอลลิสี่

มีบริการเปลี่ยน/คืนสินค้าไหม

ในกรณีสินค้ามีปัญหาหรือต้องการเปลี่ยนสินค้าภาษาอังกฤษ

Can I change it?

แคน ไอ เซนจ อิท

ฉันขอเปลี่ยนได้ไหม

Can I change them?

แคน ไอ เซนจ เรม

ฉันขอเปลี่ยนของพวกนี้ได้ไหม

May I have the good one?

เมย์ ไอ แฮฟว เอะ กูด วัน

ฉันขออันที่ดีที่สุดได้ไหม

Give me the new one?

กิฟว มี เอะ นิว วัน

ฉันขออันใหม่ได้ไหม

Can you give me a new one?

แคน ยู กิฟว มี อะ นิว วัน

คุณช่วยเอาอันใหม่ให้ฉันได้ไหม

Do you have the receipt?

ดู ยู แฮฟว เอะ รีซีท

คุณมีใบเสร็จมาด้วยไหม

Could you show me the receipt?

คูต ยู โช มี เอะ รีซีท

ขอดูใบเสร็จรับเงินด้วยครับ

Sure. We can do that for you.

ซัวร์ วี แคน ดู แอท ฟอร์ ยู

ได้ครับ เรายินดีเปลี่ยนให้คุณ

Sorry. We can't do that for you.

ซอรี วี แคนท ดู แอท ฟอร์ ยู

ขอโทษครับ เราไม่สามารถให้คุณเปลี่ยนได้ครับ

Sorry. It's nonrefundable.

ซอริ อิทส นันรีฟันด์เอเบิล

ขอโทษครับ ไม่สามารถคืนเงินได้

Sorry. We run out of brand.

ซอริ วี รัน เอาท ออฟ แบรินด์

ขออภัยครับ ยี่ห้อนี้หมดแล้ว

ประโยคทั่วไป

What time do you open, please?	เปิดกี่โมงครับ
What time do you close, please?	ปิดกี่โมงครับ
Are you open all day?	เปิดทั้งวันไหมครับ
Are you open on Sundays?	เปิดวันอาทิตย์ไหมครับ การต้อนรับ
May I help you?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ ***อย่าลืมเสียง p May
I help you with anything?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
May I assist you?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ (help=assist)
May I assist you with anything?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ (assist v. ช่วยเหลือ)
Do you need any help?	คุณต้องการความช่วยเหลืออะไรไหมครับ
Can I help you?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
Can I help you at all?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
Can I help you with anything?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
Do you need any help?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
Do you require any help?	ต้องการความช่วยเหลือไหมครับ
Do you need any assistance?	คุณต้องการความช่วยเหลืออะไรไหมครับ
What are you looking for?	คุณกำลังมองหาอะไรอยู่ครับ
What can I do for you?	มีอะไรให้ช่วยไหมครับ
Which one do you need?	คุณต้องการอันไหนครับ
I will be with you in a moment.	รอสักครู่นะครับ
Sorry to have kept you waiting.	ขอโทษที่ให้รอครับ เพียงแค่ดูสินค้า
I'm just browsing.	ฉันแค่ดูๆ เท่านั้น
I'm just looking.	ฉันแค่ดูๆ เท่านั้น

If you need any help, just let me know.	หากมีอะไรให้ช่วย บอกฉันได้นะครับ
I'll let you know if I need anything.	ฉันจะบอกคุณ หากฉันต้องการอะไรครับ
Do you have any ...(สินค้าที่ต้องการ)..?	คุณพอจะมี ... บ้างไหมครับ
Do you sell ...(สินค้าที่ต้องการ)..?	คุณมี ... ขายไหมครับ
Could you tell me where the ...(สินค้า).. is?	ไม่ทราบว่าจะ...อยู่ตรงไหนครับ
I'm looking for ...(สินค้าที่ต้องการ)..	ฉันกำลังหา ..
I'll take it. หรือ I'll take this.	ฉันเอาอันนี้
I'll take this one.	ฉันเอาอันนี้
I'll take that one.	ฉันเอาอันนั้น
I'll take the right one.	ฉันเอาอันที่อยู่ทางขวามือ
I'll take the small one.	ฉันเอาอันเล็ก เอาชิ้นอื่น
Do you have any other colors?	คุณมีสีอื่นไหมครับ
Do you have this in red?	คุณมีแบบนี้สีแดงไหม
Do you have this in a smaller size?	คุณมีแบบที่เล็กกว่านี้ไหม
Do you have this in a larger size?	คุณมีแบบที่ใหญ่กว่านี้ไหม
What's the damage?	ค่าเสียหายเท่าไร, ต้องจ่ายเงินเท่าไร
How much will this set me back?	ผมต้องเสียเงินเท่าไร
We have a sale today.	วันนี้เราลดราคา (sale n. การลดราคา)
This promotion ends tomorrow.	การส่งเสริมการขายนี้จะหมดในวันพรุ่งนี้
It's on sale at 99 Baht.	สินค้านี้ลดราคาเหลือเก้าสิบบาท
We have a sale on...	เราลดราคา...อยู่
I can give you a discount.	ฉันลดราคาให้คุณได้
There's a 50 per cent discount on all clothes.	มีส่วนลด50เปอร์เซ็นต์สำหรับเสื้อผ้าทุกชนิด
50 per cent discount	ลดราคา50เปอร์เซ็นต์
I can give you a 50 per cent discount.	ฉันลดราคาให้คุณ50เปอร์เซ็นต์
Everything is marked down 50 per cent.	ทุกอย่างลดราคา 50เปอร์เซ็นต์
If you buy one, the second one has a 50 per cent discount.	ถ้าคุณซื้อ1ชิ้น ชิ้นต่อไปจะ ลด 50เปอร์เซ็นต์

This is a special price.	อันนี้เป็นราคาพิเศษ (special price ราคาพิเศษ)
I can give you a special price.	ฉันให้คุณในราคาพิเศษ
We have a special offer for you.	เรามีข้อเสนอพิเศษให้คุณ
I can reduce the price by 10 per cent.	ฉันลดราคาได้ 10เปอร์เซ็นต์
I can drop the price another 15 per cent.	ฉันลดราคาลงได้อีก15เปอร์เซ็นต์
I can't drop the price any more.	ฉันไม่สามารถลดราคาได้มากกว่านี้อีก
That's reasonable.	ราคาสมเหตุสมผล
I don't think that's a reasonable price.	ฉันคิดว่าราคาไม่ราคาสมเหตุสมผล
That's an acceptable price.	ราคายอมรับได้

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544). สื่อสัมพันธ์ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ :
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- (2544). แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรพร้อมบริการ (Agrotourism) “Home Stay-Farm Stay.” กรุงเทพฯ : ศรีเอท มายด์. (จุดสารการท่องเที่ยว)
- จกมลพัชร เจตนะจิตร์. (2546). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน : ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการล่องเรือชมสวนเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราพร ทัดตะวร. (2542). การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาหมู่บ้านประสาทไต้ อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญจง ขาวสิทธิวงษ์. (2541). คำศัพท์ ชื่อและคำย่อด้านสิ่งแวดล้อม(อังกฤษ-ไทย). กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็น.
- นัยนา ทองศรีเกตุ, วิจิต สุขทร, ทิพวรรณ ทองขุนคำ, อรดา โอภาสรัตนกร, ชไมพร พุทธรัตน์. (2551). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับชาวบ้าน ที่ให้บริการรถโดยสาร เพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- (2551). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้นำชุมชน เพื่อการท่องเที่ยวโดย ชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช, คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- ราไพพรรณ แก้วสุริยะ. ม.ป.ป. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Ecotourism and Sustainable Tourism). ป.ป.ท.
- ศูนย์บริการท่องเที่ยวเกษตร อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. 2545. ตารางแสดงรายรับจากนักท่องเที่ยว (ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545). (อัดสำเนา)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

“การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม”

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการการในชุมชนตลาดน้ำลำพญา จังหวัดนครปฐม” ซึ่งเป็นการศึกษาทางวิชาการ สำหรับผลการศึกษาในครั้งนี้ไม่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นข้อมูลทางการศึกษาในอนาคต จึงขอให้ท่านได้พิจารณาตอบคำถามตามความจริงเพื่อผลการศึกษาจะได้ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ในช่องที่ท่านคิดเห็นว่าเหมาะสมที่สุด

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. อายุ	☐ 1- 20 ปี	☐ 21-40 ปี
	☐ 41-60 ปี	☐ 60 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา	☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา/ปวช.
	☐ อนุปริญญา/ปวส.	☐ ปริญญาตรี
	☐ สูงกว่าปริญญาตรี	

4. ความสนใจ

ในการเรียนภาษาอังกฤษ

☐ สนใจมากที่สุด	☐ สนใจมาก
☐ สนใจปานกลาง	☐ ในใจน้อย
☐ สนใจน้อยสุด	☐ ไม่สนใจ

5. ประสบการณ์

การใช้ภาษาอังกฤษ

☐ มีประสบการณ์มากที่สุด	☐ มีประสบการณ์มาก
☐ มีประสบการณ์ปานกลาง	☐ มีประสบการณ์น้อย
☐ มีประสบการณ์น้อยสุด	☐ ไม่มีประสบการณ์

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ทักษะ	ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ทักษะด้านการพูด					
ทักษะด้านการอ่าน					
ทักษะด้านการเขียน					
ทักษะด้านการฟัง					
ประเด็นหัวข้อ	ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามประเด็นหัวข้อต่าง ๆ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การทักทาย					
กล่าวคำขอบคุณ					
กล่าวต้อนรับ					
แนะนำตัวเอง					
ถามความต้องการนักท่องเที่ยว					
ข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติในชุมชน					
ค้าขาย					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ สกุล นายทรงสิทธิ์ สอนรอด
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์สาขาวิชาศึกษาทั่วไป-ภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์
พื้นที่ศาลายา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะศิลปศาสตร์
พื้นที่ศาลายา 96 หมู่ที่ 3 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม 73170
4. ประวัติการศึกษา
ปริญญาโท M.A. (Linguistics) University of Delhi , India
ปริญญาตรี ศาสตราจารย์บัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
ภาษาอังกฤษ

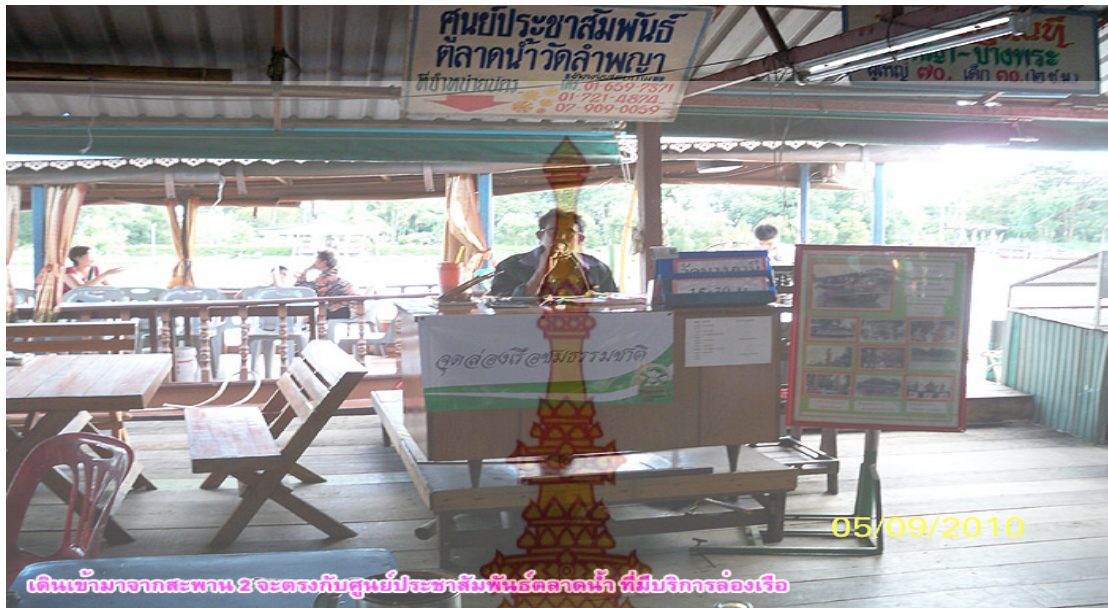
ภาพประกอบ

1.แผนที่ แสดงที่ตั้งตลาดน้ำลำพญา

2.ภาพรวมกิจกรรมที่ตลาดน้ำลำพญา

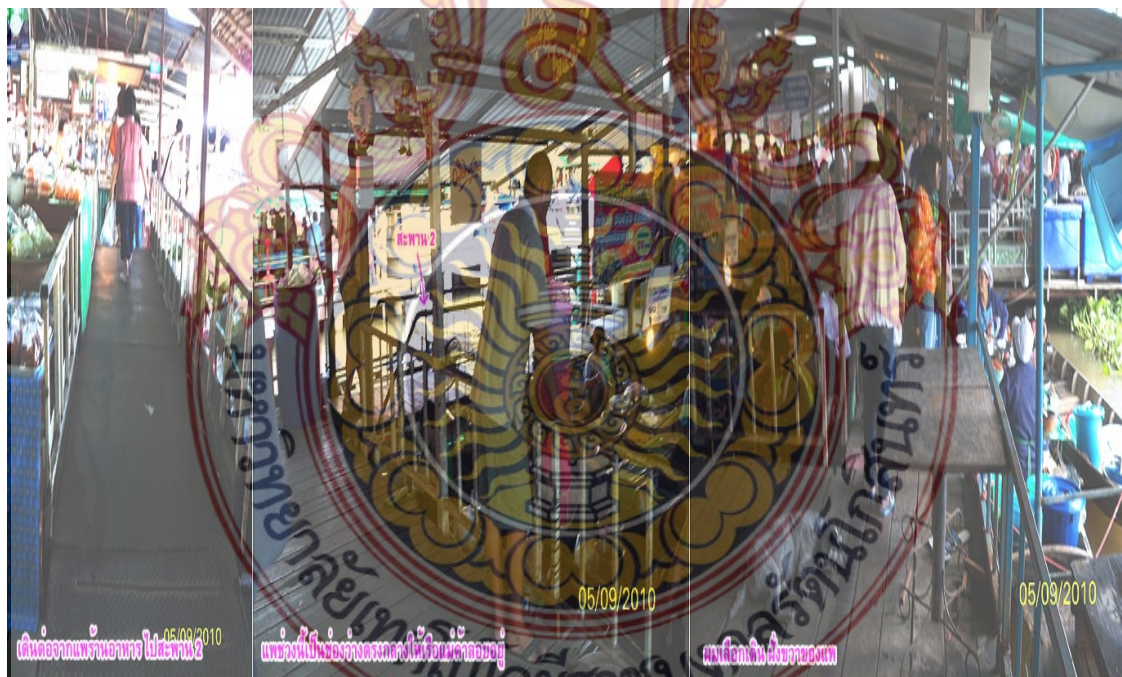
3.สถานที่ติดต่อล่องเรือท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

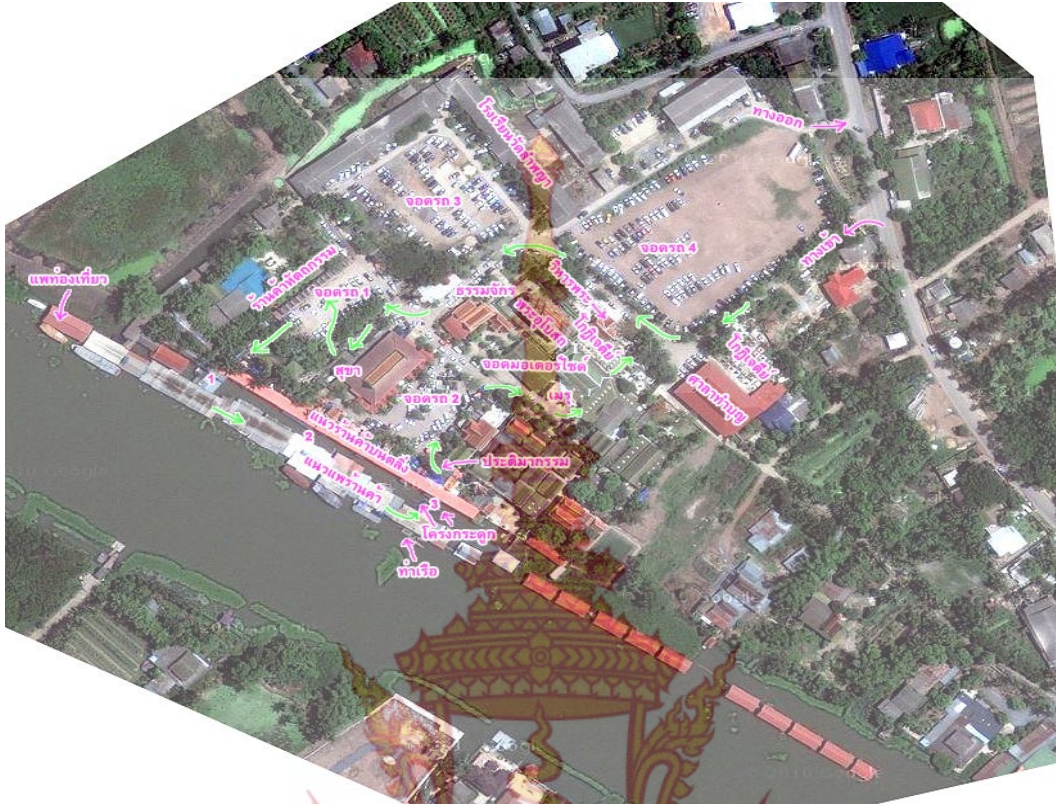
4.ภาพบรรยากาศบริเวณตลาดน้ำ

5.สถานที่ขายสินค้า

6.บริเวณทางเดินในตลาด

7.ภาพมุมสูงแสดงที่ตั้ง

8.ผู้ประกอบการค้าขายทางเรือ

9.ผลไม้ที่วางขายในตลาด

10.อาหาร

11. ของเล่นเด็ก

12. ขนมและของหวาน

13. การปรุงอาหารขาย

14.ภาพรวมอาหารหลากหลายประเภท

15.ผักต่างๆ

16.ผลไม้พื้นเมือง

17. ขອງที่ระลึก

18. พืชพื้นเมือง